

ufo-nyt

SUFOI ©

47. årg. 2005

2. kvartal

Nr. 2

**Sagen om sandalerne
Derfor er SETI videnskab
Ukendte spor på dansk radar
En forklaring på kvægmishandlingerne?**

Forsiden:

Fjerner fremmede væsner organer fra kvæg for at skabe en slags biologiske hybrider? Eller er der en mere jordnær forklaring? Måske - og den er rigtig grum! Læs artiklen »En forklaring på kvægmishandlingerne?«

(Forsideillustration: Bo Møller Hansen)

Indhold

God økonomi	3
Ukendte spor på danske radarer	4
En forklaring på kvægmishandlingerne?	13
Derfor er SETI videnskab	15
Sagen om sandalerne	17
Ufoer og myter	18
Bortført!	21
Læsertilbud	23
På rejse i det ukendte	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2005

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskab og forståelse af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:

Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekte annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2005:

I 2005 udkommer UFO-Nyt 16. februar, 18. maj, 16. august og 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2005 er kr. 292,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 362,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2005-2009 incl.) for kr. 1.460,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.810,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 95 6200 Aabenraa ○ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ○ ISSN 0049-4976

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 95, 6200 Aabenraa**

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et uføfænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

God økonomi

Siden portostøtten bortfaldt for et år siden, er omkring 500 danske foreningsblade bukket under. Støttens bortfald berører også *UFO-Nyt*, men foreningens økonomi er sund og endda i vækst – ikke mindst takket være et voksende salg af bøger og andre udgivelser – så *UFO-Nyt* er ikke i farezonen. Faktisk er vi for en gangs skyld ikke tvunget til at forhøje abonnementsprisen på *UFO-Nyt*. Prisen for *UFO-Nyt* vil i 2006 være uændret på kr. 292. Det kunne SUFOI's repræsentantskab beslutte på det halvårige møde den 12. marts, afholdt hos Jan Hansen i Aabenraa.

Ved repræsentantskabsmødet udtrådte SUFOI's repræsentant i Nordjylland, Torben Birkeholm, pga. nye udfordringer på sin arbejdsplads i en nordjysk kommune. Torben blev indvalgt i SUFOI's repræsentantskab i 1975 og har således "tjent" SUFOI i 30 år – ligesom *UFO-Nyt*s tegner og tidligere redaktør, Henrik Klinge Pedersen, har gjort.

Torben vil sikkert være kendt af mange læsere gennem sine seriøse artikler i *UFO-Nyt*, foredrag, rapportoptagerkurser, tillidsposter i SUFOI's ledelse og meget mere. Det var helt naturligt, at Torben på repræsentantskabsmødet blev udnævnt til æresmedlem af foreningen. Torben har heldigvis lovet at holde et ufo-foredrag i ny og næ og i øvrigt bevare kontakten til SUFOI, så vidt arbejdet tillader.

Ved forskellige lejligheder har *UFO-Nyt*s redaktion efterlyst radaroperatører, der har oplevet noget ekstraordinært under deres arbejde ved Forsvarets radarskærme. Ole

Henningsen er dykket ned i emnet og præsenterer i dette nummer resultaterne. Ole har bl.a. talt med en tidligere radaroperatør, der som menig inden for Flyvevåbnet gjorde tjeneste i bunkeren ved Forsvarskommandoen i Vedbæk. Radaroperatøren fortæller bl.a.:

Så skete det en enkelt gang imellem, at vi så disse mærkelige spor, der bevægede sig meget hurtigere end et konventionelt fly inklusive de militære fly. Og så prøvede vi at opdatere disse spor med en fartvektor, der kunne angive hastigheden på flyet.

Disse spor fløj så med en faktor der var 3-4-5 gange hurtigere end et almindeligt fly. De bevægede sig væsentligt hurtigere end fx en Starfighter, der var noget af det hurtigste, vi kendte dengang i Danmark.

Disse hurtige spor var langt fra noget, vi så hver dag. Men jeg har set dette fænomen nogle få gange med de spor, der bevægede sig abnormt hurtigt. Men hvad det var, er der jo ikke nogen, der kan svare på.

Læs mere i artiklen "Ukendte spor på danske radarer".

På bagsiden af dette nummer præsenterer vi en ny udgivelse fra Klaus Aarsleffs hånd. Som globetrotter og tidligere formand for Eventyrernes Klub har Klaus Aarsleff i mere end et kvart århundrede beskæftiget sig med mysterier og paranormale fænomener. Bogen "Mysterier fra det overnaturlige" og den medfølgende dvd byder på en underholdende karuseltur i mystikkens verden. Du kan læse en smagsprøve fra bogen i artiklen "Sagen om sandalerne".

God fornøjelse! □

AF KIM MØLLER
HANSEN

Ukendte spor på danske radarer

Ukendte spor er gennem årene registreret på Forsvarets radarskærme under betegnelsen "running rabbits" fortæller en tidligere radaroperatør. Hvad mente Forsvaret, det kunne være?

AF OLE
HENNINGSEN

Ved forskellige lejligheder har *UFO-Nyt*s redaktion efterlyst radaroperatører, der har oplevet noget ekstraordinært under deres arbejde ved Forsvarets radarskærme. Redaktionen har i denne forbindelse talt med en tidligere radaroperatør, der som menig inden for Flyvevåbnet gjorde tjeneste i bunkeren ved Forsvarskommandoen i Vedbæk. Hans identitet er redaktionen bekendt, men optræder her i *UFO-Nyt* anonymt under initialerne VB.

De følgende oplysninger er baseret på et båndet interview med VB i september 2003:

"Jeg kom ind som rekrut ved flyvestation Karup i løbet af 1972, og kom senere til at gøre tjeneste i Vedbæk i 10 mdr. nede i bunkeren ved siden af Forsvarskommandoen. Det hele så uanséeligt ud med en lille træbygning over jorden, men selve det praktiske arbejde i Vedbæk lå i en bunker.

Vi var 3-4 menige og resten sergenter og officerer på et operativt vagthold i den periode, hvor jeg sad som radaroperatør. Edb var blevet indført – trods at vi nu er omkring 30 år tilbage i tiden."

Radartrackere

"Det var vores opgave som såkaldte trackere, manuelt at opdatere spor på radarskærmen. Selve radarudstyret var rent praktisk forsynet med en kugle (som på visse bærbare computere/red.), der brugtes til at tracke de enkelte fly.

Du kunne også som tracker ved skærmen få et lille bestemt område, du skulle overvåge. Og vi sad ved hver sin konsol med skærm m.v.

Officererne lagde 'net' ud over visse områder af Danmarkskortet på skærmen, hvor vi så fik til opgave at observere og oprette spor. Dette skete, når der eksempelvis var atmosfæriske forstyrrelser, hvor man så skulle tracke sporene manuelt, hvis edb-systemet ikke kunne klare det.

Det var vores opgave at holde øje med skærmen, og når der dukkede spor op på skærmen – et fly – opdaterer man det, og officererne havde så som opgave at identificere det og finde ud af, hvad det er for et fly bl.a. ved hjælp af transpondere (automatisk svarsignal fra kendte fly/red.) og flyveplaner. Man fandt

(Foto: Flyverstablen)

så ud af, om det var venlige fly eller ukendte fly, eller hvad det nu er for noget.

Vi havde altså til opgave at opdatere disse spor. Vi kunne godt sidde og følge en 6-7 fly på én gang."

Forstyrrelser på radaren

"Jeg mener, at vi også så store fugleflokke, samt hvis der var store bølger, så blev de også synlige på skærmen. Men også østbloklændene kunne lave jamming på anlæggene ved brug af sølvpapirstrimler og senere elektronisk.

Oftentimes kunne man på skærmen se noget, der lignede spor, der ikke bevægede sig. Det kunne så være atmosfæriske forstyrrelser m.v. og lå i områder, hvor anlægget ikke kunne oprette normale spor, men automatisk oprettede fx 50 spor på én gang, som ikke havde noget med fly at gøre. Automatikken tog simpelthen fejl, hvis der var for mange forstyrrelser."

På et opklarende spørgsmål siger VB beroligende, at man var helt klar på, at der ikke var tale om 50 russiske fly, der pludseligt var dukket op. Det kunne man simpelthen lynhurtigt se, tilføjer han.

"Så blev der lagt et net ud på skærmen i det aktuelle område, hvor operatørerne fik til opgave at tracke eventuelle fly manuelt, fordi

Dansk afdeling af
NADGE operationskontrol.

(Foto: Forsvarskommandoen)

radaranlægget ikke kunne klare det. Derimod var det ikke vanskeligt for os operatører at skelne flyene og følge dem manuelt."

Spor hurtigere end fly

"Så skete det en enkelt gang imellem, at vi så disse mærkelige spor, der bevægede sig meget hurtigere end et konventionelt fly inklusive de militære fly. Og så prøvede vi at opdatere disse spor med en fartvektor, der kunne angive hastigheden på flyet.

Disse spor fløj så med en faktor der var 3-4-5 gange hurtigere end et almindeligt fly. De bevægede sig væsentligt hurtigere end fx en Starfighter, der var noget af det hurtigste, vi kendte dengang i Danmark.

Disse hurtige spor var langt fra noget, vi så hver dag. Men jeg har set dette fænomen nogle få gange med de spor, der bevægede sig abnormt hurtigt. Men hvad det var, er der jo ikke nogen, der kan svare på."

På spørgsmålet om, hvorvidt disse spor afveg fra de øvrige spor på andre måder, er det VB's opfattelse, at de kun afveg i udseende og opførsel på skærmen ved deres enorme hastighed.

De bevægede sig – som han tilføjede – meget, meget hurtigt.

"På radarskærmen kunne man ikke på selve sporet skelne mellem, om der var tale om fx et stort eller et lille fly. Vi oplevede så nogle gange at se disse spor, der bevægede sig hurtigt. Vi fik så også besked på, at det ikke var spor, som vi skulle tracke manuelt, fordi man kunne se, at det ikke var fly, og der var jo ikke nogen, der vidste, hvad det var. Men der var i hvert fald ikke tale om fly."

Running rabbits

"Jeg ved ikke, om der nogensinde er nogen, der har sendt et fly op for at se, hvad det var. Men jeg kan huske, at de blev kaldt for 'running rabbits'. Man målte jo hastigheden mellem hvert sweep, dvs. mellem hver gang radarstrålen løb en omgang på scoopet – altså radarskærmen. Det blev målt med en streg på scoopet, der kunne vise, hvor hurtigt de fløj. Det var helt abnormt, men det havde ikke noget med fly at gøre.

Vi fik besked på, at hvis det var sådanne 'running rabbits', så skulle vi ikke opdatere dem på skærmen,

og der var jo ikke nogen, der vidste, hvad det sådan rigtigt var, men det blev ikke anset for at være fly.

Vi som menigt personel skrev ikke rapporter på de ting, der skete. Det var jo officererne, der sad med flyruter m.v. Det hele var meget "fortroligt" under den kolde krig, ikke helt som i dag med et nyt fjendebillede. Alt undervisningsmateriale, manualer m.v. forblev i bunkeren, og radaroperatørerne var clearede som andre soldater med betroet arbejde. Der gik nogen tid, inden vi startede, fordi sikkerheds-officeren skulle cleare de enkelte soldater, inden de fik arbejde i bunkeren.

Alt dette var jo under den kolde krig, hvor russiske og polske fly kom op fra området ved Rügen og var lige ved at krænke vort danske luftrum. Så opsendte vi Starfightere for at vise flaget. De østlige fly kom lige op til grænsen, og så vendte de om, når de kunne se vore Starfightere.

Det var faktisk en daglig foretælse," slutter VB sin beretning til *UFO-Nyt*.

Andre observatører

Meget hastige spor på radarskærme i denne tidsperiode er også registreret af andre radaroperatører. Bibliotekar Willy Wegner fortalte således i tidsskriftet *UFO-Aspekt*, august 1974, hvordan han i november 1973 deltog i Frederiksberg UFO Studiekreds's landsturné med besøg i flere af landets store byer. Det var Willy Wegners opgave på turen at tage sig af de udstillingsgæster, der kunne berette om egne oplevelser. I Ålborg blev han kontaktet af LN, der havde aftjent sin værnepligt ved Flyvevåbnet.

Willy Wegner interviewede derefter LN og optog hans beretning på bånd, hvor LN fortalte følgende om sin oplevelse:

"Jeg var tjenestegørende på Skagen Flyvestation og så i januar 1973, med cirka 14 dages mellemrum, en serie objekter. Der var spor

på radarskærmen, altså bare små lysende prikker, som bevægede sig fra – det var omkring Randers og så ned sydpå, nogenlunde direkte sydpå, og de bevægede sig altså med et dusin gange lydens hastighed. Der var en seks-syv stykker hver gang.

Der sad en kammerat ved siden af mig, og jeg sagde til ham: 'Prøv lige at se på det dernede, det ligner UFOer' – jeg sagde det bare for sjov. Det slog han selvfølgelig hen som noget pjat, for det er ikke noget, vi normalt tager hensyn til."

"Det er altså ikke noget, I skal rapportere?"

"Nej, overhovedet ikke. For det bliver ikke godkendt som 'spor' af vore dataanlæg, det smides ganske automatisk væk, når det ligger under og over en vis grænse hastighedsmæssigt set!"

"Det er altså kun noget, man kan registrere visuelt ved at se på skærmen?"

"Ja, det er ikke noget, der bliver registreret som fly (spor)."

"Hvornår i januar var det?"

"Det kan jeg altså ikke huske præcist."

"Var det med fjorten dages mellemrum?"

"Ja, med cirka fjorten dages mellemrum."

"Begge gange i januar?"

"Ja. (ca. kl. 22. red.)"

"Så du hvor mange, der var sammen?"

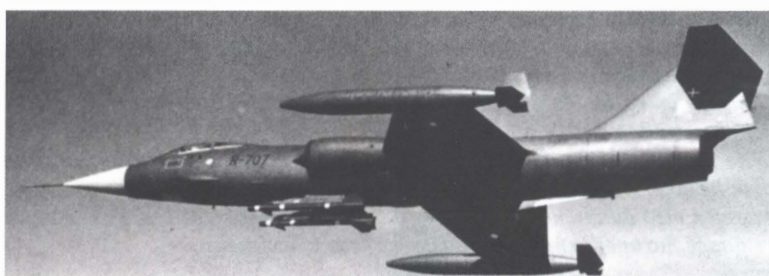
"Nej, men der kan have været flere sammen, idet en tæt formation kun bliver mærket med én plet på skærmen. Det var lige som et almindeligt ekko fra et fly, bare med en fantastisk hastighed, det var det, jeg lagde mærke til, og at der så kom flere på nøjagtig samme rute."

"Kom de på en række?"

"Nej, de kom med et godt stykke mellemrum, og det var omtrent sådan, at når den ene var nede omkring grænsen (til Tyskland), så kom den næste ved Aarhus."

"I kunne følge dem hele vejen ned?"

"Hele vejen ned, ja, og det tog

F-104 Starfighter

ikke ret lang tid. Det tog cirka et minut eller deromkring fra Hobro/Randers-området og ned til grænsen."

"Det var en meget høj fart?"

"Ja, vi prøvede at regne det ud, for man kan lægge afstandsringe ind med et trykknapsystem, og vi prøvede at regne ud, hvor hurtige de egentlig var, og det var altså en ret fantastisk høj hastighed. Ti – tolv, måske femten gange lydens hastighed, og så kan man prøve at regne det efter."

"Kunne I måle hvor højt, det var oppe?"

"Ja, men det blev ikke registreret på højdemåleren."

"Vil det sige, at det har været uden for rækkevidde af det, man rent højdemæssigt kan måle?"

"Det er ret svært at sige, da UFOet blot kan have været uden for højdemålerens rækkevidde (i afstand), inden vi fik drejet højdemåleren manuelt i den rigtige retning. Da der som tidligere nævnt ikke blev lavet noget 'spor' på UFOet, blev der ikke automatisk taget en højde på det."

"Det vil altså sige, at det ikke dataregistreres, fordi det er uden for disse rammer?"

"Ja, der skal også gå nogen tid, inden det overhovedet bliver registreret i systemet. Genstanden skal være en vis tid inde på skærmen og have en rimelig hastighed, ellers 'siger' data-anlægget bare: 'Det passer ikke, det dér', og det bliver ganske automatisk smidt ud."

"Bevægede det sig i samme retning begge gange?"

"Ja."

"Har du set noget før?"

"Det er den eneste gang, jeg har set noget, men min storebror siger, at han har set noget flere gange," slutter LN sin beretning til Willy Wegner.

Ting i rasende fart

I forbindelse med iagttagelser af ubevægelige hvide lys på himlen foretaget fra to uafhængige SAS-maskiner, tilføjede flyveledelsen i Kastrup Lufthavn if. dagbladet *Demokraten* den 25. februar 1959:

- På vor radar kan vi kun se 4-5 kilometer op og 60-70 kilometer ud, men det er i den senere tid hændt nogle gange, at vi har set hvide blink bevæge sig hen over radarskærmen med dundrende fart – to-tre gange hurtigere end de hurtigste jagere.

UFO-aktivitet på radar - måske teknisk fejl

Men UFO-aktiviteten har ikke vist sig på radarskærmene i Flyvertaktisk Kommando

I den senere tid er der til Flyvertaktisk Kommando i Karup indløbet et stigende antal rapporter om flyvende tallerkener, de såkaldte UFO'er. Man har dog ikke i Karup konstateret noget usædvanligt på radarskærmene.

For nogle år siden skete det ofte, at man fra Flyvertaktisk Kommando i Karup måtte indrømme, når der kom meldinger om UFO'er, at man også i Karup havde observeret et eller andet, som med stor hast bevægede sig hen over radarskærmen.

I den sidste tid er dette ikke hændt. — Tværtimod siger man i Karup, hvor man samler alle informationer om UFO'er, har man nu, hvor der er en stigning i antallet af rapporter

om uidentificerede flyvende objekter overhovedet intet konstateret på radarskærmene.

Skyldes tekniske fejl

Major S. B. Helden forklarer dette med, at udslyret efterhånden er blevet skiftet ud. UFO-signalerne skyldes nemlig, har man fundet ud af nu, en teknisk fejl ved indstillingen af radaren. Denne fejl bevirkede, at man modtog signaler, som lå uden for radarens virkeområde. Disse signaler reflekteredes som objekter, der med voldsom hast krydsede skærmen.

Om den sidste tids mange rapporter siger major Helden, at det jo ofte er sådan, at en

rapport afføder flere. Han mener ikke hermed, at rapporterne er falske, men går man med håbet om at se en UFO, så er det let at overdimensionere en kortvarig iagttagelse. Major Helden indrømmer, at nogen ser noget, men i langt de fleste tilfælde er det ting, som kan spores. Det kan være lavtgående flyvemaskiner eller lysspor efter satellitdele, som nu i tusindvis brænder op i atmosfæren. Kun 5 til 10 pct. af tilfældene kan man ikke give nogen forklaring på, men man har altså heller ikke i disse tilfælde konstateret noget signal på radarskærmene i Flyvertaktisk Kommando.

Bage7

- De er kommet fra sydvest og er forsvundet, uden at man har haft mulighed for at identificere dem.

Demokraten tilføjer, at der i flyveledelsen sidder nøgternt tænkende folk, der naturligvis hverken tror på rumskibe eller mystiske små mænd fra andre kloder, men de erkender i Kastrup, at "der foregår i øjeblikket ting mellem himmel og jord, som ikke kan forklares."

Man har derfor udkastet den tanke, at der eventuelt findes nogle såkaldte "Super-duper" – luftfartøjer af en ny konstruktion og med hastigheder, som er helt forskellige fra dem, der normalt kendes fra de forskellige luftforsvar. Det kan være nye flytyper, der afprøves og viser sig med overrumplende effekt, slut-

ter flyveledelsen sin kommentar til Demokraten.

Det har dog næppe været nye flytyper, man dengang for over 46 år siden registrerede, så løsningen må findes andetsteds.

Myndighedernes forklaring

Det fremgår af de nævnte eksempler, at denne artikel ikke beskæftiger sig med vore dages moderne radarudstyr. Der er derfor dykket ned i arkiverne for at se, hvad myndighederne i sin tid sagde til disse ældre radarobservationer?

Journalister spurgte Flyvertaktisk Kommando i Karup, og i *Herning Folkeblad* den 4. marts 1975 kunne man læse dette svar:

UFO-aktivitet på radar - måske teknisk fejl

Men UFO-aktiviteten har ikke vist sig på radarskærmene i Flyvertaktisk Kommando

I den senere tid er der til Flyvertaktisk Kommando i Karup indløbet et stigende antal rapporter om flyvende tallerkener, de såkaldte UFO'er. Man har dog ikke i Karup konstateret noget usædvanligt på radarskærmene.

For nogle år siden skete det ofte, at man fra Flyvertaktisk Kommando i Karup måtte indrømme, når der kom meldinger om UFO'er, at man også i Karup havde observeret et eller andet, som med stor hast bevægede sig hen over radarskærmen. I den sidste tid er dette ikke hændt.

- Tværtimod, siger man i Karup, hvor man samler alle informationer om UFO'er, har man nu, hvor der er en stigning i antallet af rapporter om uidentificerede flyvende objekter, overhovedet intet konstateret på radarskærmene.

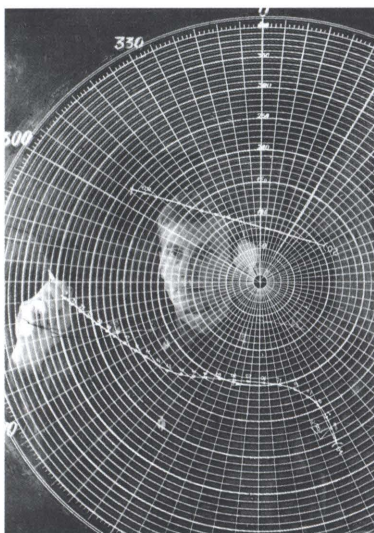
Skyldes tekniske fejl

Major S. B. Helldén forklarer dette med, at udstyret efterhånden er blevet skiftet ud.

UFO-signalerne skyldtes nemlig, har man fundet ud af nu, en teknisk fejl ved indstillingen af radaren. Denne fejl bevirkede, at man modtog signaler, som lå uden for radarens virkeområde. Disse signaler reflekteredes som objekter, der med voldsom hast krydsede skærmen.

Om den sidste tids mange rapporter siger major Helldén, at det jo ofte er sådan, at én rapport afføder flere. Han mener ikke hermed, at rapporterne er falske, men går man med håbet om at se en UFO, så er det let at overdimensionere en kortvarig iagttagelse.

Major Helldén indrømmer, at nogen ser noget, men i langt de fleste tilfælde er det ting, som kan spores. Det kan være lavtgående flyvemaskiner eller lysspor efter satellitdele, som nu i tusindvis brænder op i atmosfæren. Kun 5 til 10 pct. af tilfældene kan man ikke give nogen forklaring på, men man har altså heller ikke i disse tilfælde konstateret noget signal på radarskærmene i Flyvertaktisk Kommando, slutter talsmanden, major S. B. Helldén.

Polsk plotter ved sin skærm.
(Foto: SUFOI Picture Library)

NATO-Beredskabet afprøves

Dagspressen bekræftede ved adskillige lejligheder, at fly fra Warszawapagt-landene til stadighed afprøvede det danske forsvars effektivitet. *Lolland-Falsters Folke-*

tidende berettede eksempelvis den 9. juli 1971 om Flyvevåbnets jagt på et formodet spionfly med disse oplysninger:

Op efter spioner

Danske jetjagere på jagt over Østersøen
NYKØBING F., fredag.

Luftrummet over Østersøen var i går skueplads for to danske jageres jagt på et formodet spionfly.

De to danske F 104 Starfighters fik ikke kontakt med det ukendte fly. Man regner med, at det straks drejede af, da det fik radiokontakt med de danske fly.

Det tilføjes, at det ukendte fly ikke på noget tidspunkt var inde over dansk territorium.

De danske Starfighters havde jagerberedskab på flyvestation Ålborg. De blev alarmeret, da den danske kontrol- og varslingsstjenestes stationer pludselig havde et spor for meget at arbejde med.

De gik op, gennembrød lydturen i 12 kilometers højde over Sjælland og fortsatte ud over Østersøen.

På varslingsstjenestens kommandocentral har man til daglig overblik over al lufttrafik over dansk område – også ruteflyvning. I går fik man imidlertid et spor, som ikke passede med den kendte lufttrafik; Et uidentificeret 'spor', der med 600 kilometers fart og i fire kilometers højde bevægede sig fra Polen mod nord.

Ifølge de første iagttagelser ville flyet komme ind over dansk område, og jagerne blev bedt om at gå op og kigge nærmere efter og eventuelt afvise det pågældende fly.

I Flyvertaktisk Kommando mener man, der har været tale et specialfly med elektronisk udstyr. Man bygger sin antagelse på forskellige karakteristika ved radarsporet.

Den stærke aflytningsaktivitet er ikke noget overraskende. Alene ved de Lolland-Falsterske kyster ligger konstant 2-3 østlige marinefartøjer, spækket med elektronisk lytteudstyr.

Ufoer på radar

Ingen ufo-rapporter

Til ovenstående informationer kan det tilføjes, at der ingen ufo-rapporter ligger i SUFOI's arkiver med relation til denne hændelse. At hændelsen ikke var enestående bekræftes af endnu en offentlig meddelelse om en sådan tildragelse. Her sakset fra *Lolland-Falsters Folkeidende* den 11. august 1972:

Øst-fly jaget væk af danske starfighterere

Gik ind over dansk område ved Christiansø

KØBENHAVN, fredag (RB) – Et østeuropæisk fly overskred i går eftermiddag den danske territorialfarvandsgrænse ved Christiansø. Det blev drevet bort af to danske militærfly.

Mellem kl. 15.15 og 15.30 konstaterede flyvevåbnets kontrolpersonale spor af et uidentificeret fly over Østersøen. Det blev skønnet, at der burde foretages en afværge-operation, og to starfighterere fra flyvestation Ålborg blev sendt af sted, oplyser Flyvertaktisk Kommando.

Flyene fløj via Hadsund og St. Heddinge, og på denne strækning fløj de i 40.000 fods højde med overlydshastighed.

På den sidste del af missionen over Østersøen fløj de med en hastighed mere end halvanden gange lydens.

Polske piloter briefes før start.
(Foto: SUFOI Picture Library)

Polske fly på standby.

(Foto: SUFOI Picture Library)

Strategisk placering under den kolde krig

Gedser Marinestation lå rent geografisk strategisk fint placeret med gode muligheder for med sin radar at iagttage, hvad der blev foretaget fra bl.a. østtysk side under den kolde krig. Det fastslog kontreadmiral H. M. Petersen, daværende chef for Søværnets Operative Kommando, over for *Lolland-Falsters Folkeidende*, da han den 30. april 1975 besøgte Gedser Marinestation.

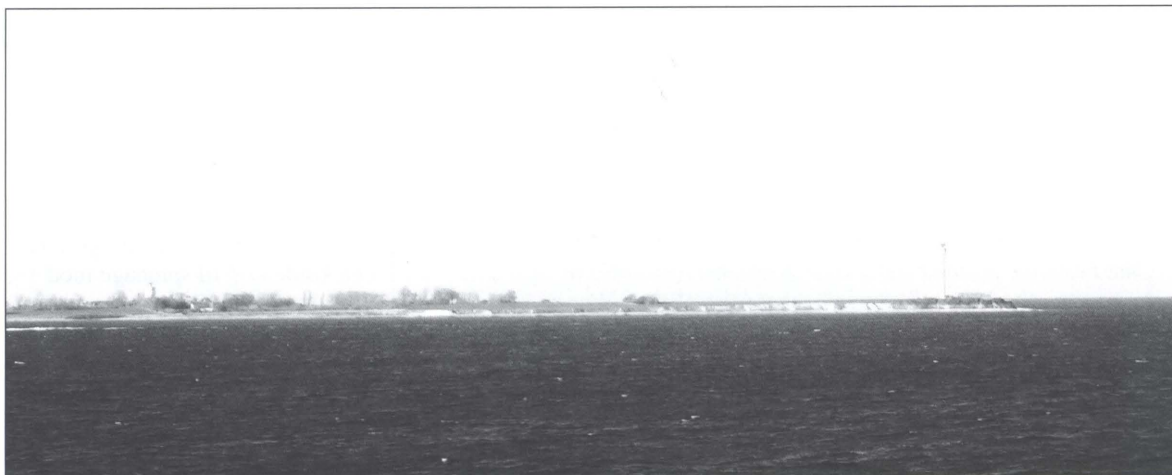
"Det er en af de stationer, der indtager en fremtrædende rolle i overvågningen af trafikken i de danske farvande. Der regnes med omkring 80.000 passager årligt af skibe i farvandet, bl.a. trafik til og fra Kieler-kanalen. Desuden giver Gedser gode muligheder for iagttagelse af, hvad man foretager sig fra østtysk side, og det giver en betydelig goodwill i NATO," fortalte kontreadmiralen under sit besøg på kystradarstationen, der er bemannet døgnet rundt.

Kontreadmiral H. M. Petersen (nr. 2 fra venstre) og Gedser Marinestations chef orlogskaptajn Ludvig Larsen (tv.) ved kortet over radarstationens dækningsområde.

Phantom red...scramble

I 1970 producerede Flyvevåbnet en 16 mm tonefilm i farver med ovennævnte titel. Filmen, der var beregnet til offentlig fremvisning, fortæller om Flyvevåbnets konstante overvågning af dansk luftområde,

På Danmarks sydspids ligger Gedser Marinestation med det karakteristiske radartårn, (Foto: Ole Henningsen)

samt hvad der sker, hvis et ukendt fly pludselig dukker op.

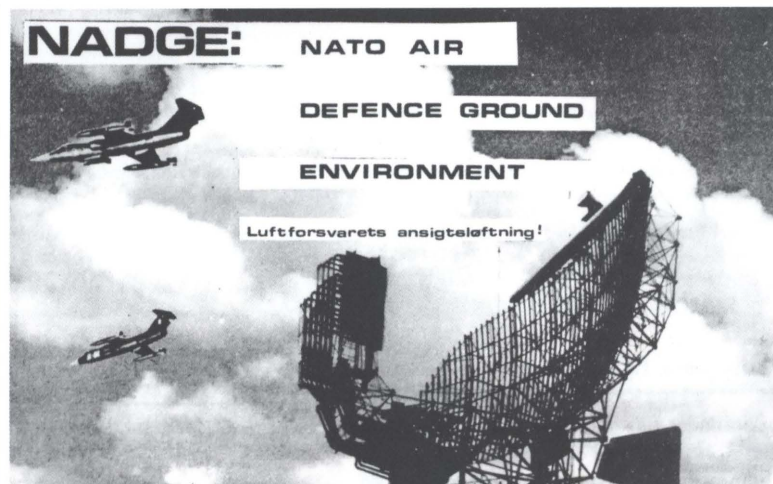
En anden offentlig 16 mm farvefilm – ”En linie er trukket” – viser samtidig detaljer fra beredskabet, da man indførte NADGE-systemet i november 1971.

Hjørnестenen i NADGE radarudstyret var en tredimensionel radar, der foruden retning og afstand til et flyvende objekt også beregnede dets højde. Radarens rækkevidde var over 375 km, og den var forsynet med den tids nyeste teknik, ikke mindst hvad angik beskyttelse imod elektronisk krigsførelse (støjsending m.v.).

Et andet nyt udstyr var video-ekstraktoren, der i forbindelse med såvel 3-D radarer som de øvrige radarer i systemet muliggjorde, at radarobservationerne kunne indlæses direkte i datamaterne. Video-ekstraktoren frasorterede samtidig uønskede ekkoer som fx tilbagekastninger fra jordoverfladen, atmosfærisk støj, skyer og nedbørsområder. Det således ”rensede” billede sendtes til datamaten, hvor det udgjorde det bedst tænkelige grundlag for de videre beregninger og behandlingen af observationerne.

Radarobservationerne blev registreret, behandlet og præsenteret på dataskærmene som såkaldte ”spor”, der var forsynet med oplysning om antal fly, højde, hastighed m.m. Sporene udveksledes automatisk imellem de enkelte enheder i systemet, således at alle blev sikret det bedst opnåelige totalbillede af luftsituationen i det ønskede område.

Den danske del af systemet udvekslede således informationer med stationer i Norge, Tyskland og England, fremgik det bl.a. i det informationsmateriale om NADGE-systemet, som Flyverstabens udsendte i 1971.

NADGE-systemet blev indført i 1971. (Illustration: Flyverstabens)

Forsvarskommandoen kommenterer

Forsvarskommandoens pressechef, major K. Brøns-Hansen, kommenterede i *Berlingske Tidende* den 2.

marts 1975 de ufo-rapporter, der var kommet til Forsvarets kundskab. Det blev også oplyst, at radarbilerne aldrig havde vist spor af ”flyvende tallerkener”. Overskriften lød:

Forsvaret følger sværm af flyvende tallerkener

Hele materialet i arkivskabet

Det har vrimlet med flyvende tallerkener over Danmark i de sidste måneder. Fra alle dele af landet fortælles der om uforklarlige hændelser.

Aldrig på radar

En stor del af de uidentificerede flyvende objekter – UFO’er som de kaldes – er landet i arkiverne i Forsvarets Forskningstjeneste.

- Flyvevåbnet følger og undersøger de meldinger, vi får fra folk, der mener at have set UFO’er, siger major K. Brøns-Hansen, Forsvarskommandoen.

- De meldinger om sådanne observationer, vi får fra folk, går til Flyvertaktisk Kommando i Karup. Oplysningerne bliver sammenlignet med det radarbillede, Forsvaret har af lufrummet over Danmark for det samme tidspunkt.

Ufoer på radar

- Radarbillederne har aldrig vist spor af "flyvende tallerkener". Derimod har flere af de UFO-meldinger, vi har fået, kunnet identificeres som vejrballoner, natflyvning med helikoptere, eller rutefly, der passerer i stor højde.

Satellit-rester

- Når bestemte planeter står i visse positioner, medfører de også meldinger om "flyvende tallerkener", siger major Brøns-Hansen videre.

- Man har også erfaring i Flyvevåbnet for, at satellitter, der går til grunde i rummet og rammer Jordens atmosfære i smådele, fremkalder lysfænomener, der kan få folk til at tro, de ser UFO'er.

For nylig er således en russisk satellit gået til grunde i rummet, og det kan være stumper fra den, der er baggrund for den sidste tids mange UFO-observationer.

- På den anden side indrømmer major Brøns-Hansen, at selvom man aldrig på Forsvarets elektroniske overvågningsapparater har kunnet påvise UFO'er, tror mange af Flyvevåbnets egne folk på, at de eksisterer.

- Trods alle studier har man ikke én eneste gang kunnet fastslå, at der har været noget. Til gengæld har man heller ikke kunnet sige, hvad det var, folk så, slutter udtalelsen til Berlingske Tidendes Mogens Auning.

U-2 fly

Major K. Brøns-Hansen beskæftiger sig i sin udtalelse ikke med, at mange danskere formentlig ved adskillige lejligheder har iagttaget højtgående U-2 fly på vej til og fra Norge.

Spionflyet U-2 blev brugt under den kolde krig til spionage mod Sovjetunionen. Flyet kunne operere i op til 20 kilometers højde. De første U-2 fly var sølvgrå og reflekterede derfor sollys. De kraftige refleksioner kunne især ses ved solopgang og solnedgang. U-2 spionflyet blev senere malet sort.

U-2 flyet har et vingefang på over 30 meter og kunne flyve så højt, at de almindelige luftværnsmissiler ikke kunne nå det. Piloten Gary Powers blev dog som bekendt skudt ned i sit U-2 fly under en spionageflyvning over Sovjetunionen i 1960.

Personalet hos det amerikanske ufo-undersøgellesprojekt Blue Book havde kendskab til U-2 flyvningerne, men var meget omhyggelige

Højtgående fly?

I dagbladet *BT* spurgte F. H., Valby, den 3. juli 1973 til de mange overflyvninger af dansk luftrum under overskriften:

Hvor kommer maskinerne fra?

Vi mener, at de hyppige overflyvninger af Danmark (som man især lægger mærke til i det fine vejr, hvor de sætter tydelige spor på himlen) foretages af amerikanske maskiner stationeret i Vesttyskland. Vor modpart mener, at det ikke kan tænkes – det må være danske fly.

Hvem har ret?

Hertil svarer Major K. Brøns-Hansen, Forsvarskommandoen:

- Danmark overflyves hver dag af maskiner fra vore nærmeste NATO-partnere samt USA.

Hvis det er regelmæssig trafik, registrerer vore datamater den ikke, men følger maskinerne ikke kurs og tid, pejles de ind. For øvrigt er der også rutefly, som aftegner kondensstriber på himlen.

BERLINGSKE TIDENDE

24 (I) SØNDAG 2. MARTS 1975

Forsvaret følger sværm af flyvende tallerkener

Hele materialet i arkivskabet

AF
Mogens Auning

Det har vrimlet med »flyvende tallerkener« over Danmark i de sidste måneder. Fra alle dele af landet fortælles der om uforklarlige hændelser.

Aldrig på radar

En stor del af de uidentificerede flyvende objekter — UFO'er som de kaldes — er landet i arkiverne i Forsvarets Forskningstjeneste.

»Flyvevåbnet følger og undersøger de meldinger, vi får fra folk, der mener at have set UFO'er«, siger major K. Brøns-Hansen, Forsvarskommandoen.

»De meldinger om sådanne observationer, vi får fra folk, går til Flyvertaktisk Kommando i Karup. Oplysningerne bliver sammenlignet med det radarbillede, forsvaret har af luftrummet over Danmark for det samme tidspunkt.

Radarbillederne har aldrig vist spor af »flyvende tallerkener«. Derimod har flere af de UFO-meldinger, vi har fået, kunnet identificeres som vejrballoner, natflyvning med helikoptere, eller rutefly, der passerer i stor højde.

Satellit-rester

Når bestemte planeter står i visse positioner, medfører de også meldinger om »fly-

vende tallerkener«, siger major Brøns-Hansen videre. Man har også erfaring i Flyvevåbnet for, at satellitter, der går til grunde i rummet og rammer Jordens atmosfære i smådele, fremkalder lysfænomener, der kan få folk til at tro, de ser UFO'er.

For nylig er således en russisk satellit gået til grunde i rummet, og det kan være stumper fra den, der er baggrund for den sidste tids mange UFO-observationer.

På den anden side indrømmer major Brøns-Hansen, at selv om man aldrig på forsvarets elektroniske overvågningsapparater har kunnet påvise UFO'er, tror mange af Flyvevåbnets egne folk på, at de eksisterer.

Trods alle studier har man ikke én eneste gang kunnet fastslå, at der har været noget. Til gengæld har man heller ikke kunnet sige, hvad det var, folk så.

med ikke at forklare formodede ufo-observationer med U-2 overflyvninger. De lysende objekter, som folk havde set højt på himlen, blev bortforklaret som iskrystaller og andre naturfænomener, men var i virkeligheden lysreflekser fra U-2 flyene.

Ifølge CIA skyldes over halvdelen af alle ufo-rapporter fra 1950'erne og 1960'erne overflyvninger af U-2, fremgår det af en undersøgelse, der af Flemming O. Rasmussen blev refereret i artiklen „Store løgne og små grønne mænd“, som kan læses på adressen: <http://www.sufoi.dk/arkiv/cia-ufo1.htm>

Nyere beretning

I en henvendelse i 2005 til *UFO-Nyt* fortalte en tidligere ansat, her kaldet PX (identiteten er kendt af redaktionen), om sine erfaringer med gamle og nyere radaranlæg:

”Det har været en spændende og interessant tid ved stationerne, især fordi jeg har været med til at gå fra det gamle system og over til det nye.

Det gamle system, NADGE, ligner lidt det, som vi kender fra film, hvor man ser en farvet streg køre rundt på skærmen. Og hvis der skulle være et objekt, som bliver reflekteret af radarstrålerne, kommer det op på skærmen som et lille ekko (eller som vi kaldte det 'plot' efter de gamle plottere fra Anden Verdenskrig). Hvorefter den bliver registreret i systemet, og kommer den op igen, bliver den identificeret via det nummer, den udsender.

Med det nye system er proceduren ikke meget anderledes, bortset fra at hele systemet er blevet digitaliseret, og hver mand har flere skærme til at overvåge og identificere flyene med.

Skyer og fugletræk er, som vinden den blæser, meget langsomme objekter. Hvis vi var i tvivl, så vi på det gamle systems radarskærm, da den har flere detaljer, såsom skyer.

Af spændende iagttagelser, som jeg selv har oplevet, er nogle enkelte plots, som kom og gik. De stod helt stille, bevægede sig overhovedet ikke i længere tid. Højden sagde 99, som betyder, at den er så langt ude, at den næsten er uden for radarstråleens rækkevidde.

Vi har haft mange eksempler på, at fly ikke giver et nummer fra sig. Det er da også nogle gange med vilje for at teste os på radarstationerne.

U-2 med falske NASA-kendetegn, som skulle bruges i CIA's dækhistorie om piloten Gary Powers' nedskydning over Sovjetunionen.

(Foto: NASA Dryden Flight Research Center)

En dag, jeg var på vagt, lagde jeg mærke til et lille plot som bevægede sig langsomt mod Djursland, og der kom ikke noget nummer frem på skærmen. Men vi havde to F-16 jagerfly ude i området. De lå og trænede. De blev kaldt op og fik ordre på at identificere det.

Da F-16 flyene kom tæt på objektet, kunne de se, at det var et lille sportsfly, og rapporterede nummeret på dets halerør. Kort tid efter kom der et nummer fra sportsflyet, og det blev registreret i systemet,” slutter PX sin beretning til *UFO-Nyt*.

Seks minutters alarm

At det kunne være dødsens alvor med disse ”pletter” på radarskærmene vidner en artikel fra 1979 i dagbladet *Politiken* om.

Med *Los Angeles Times* som kilde fortalte *Politiken*, at det nordamerikanske luftvåbens computere den 9. november 1979 i seks minutter viste, at Sovjetunionen tilsyneladende havde startet et atomangreb på USA.

Det viste sig at være en fejl, og som det hedder i den foreløbige forklaring fra Pentagon:

”Et computertape, der skulle simulere et sovjetisk angreb med ubådsbaserede interkontinentale raketter i Stillehavet, blev ved en fejltagelse sendt ud gennem varslingsystemet. Resultatet var, at styrkerne var i alarmberedskab i 10 minutter, og at luftfartsadministrationen fik ordre til at give alle civile luftfartøjer besked om at holde sig klar til at lande.

Det er korrekt, at hverken forsvarsministeren eller præsidenten

blev underrettet, men det var ikke langt fra,” sagde en højtstående embedsmand i Pentagon og fortsatte:

”Vi har faste retningslinier, som vi følger, når vi skal underrette dem i 'toppen', og jeg går ud fra, at vi ikke var kommet så langt i proceduren. Vi skal først foretage visse undersøgelser for at sikre os, at signalet er virkeligt, og da vi havde gjort det, opdagede vi, at det var falsk alarm. Men før der er udarbejdet en rapport, ved vi ikke nøjagtigt, hvad der skete.”

Og Pentagonfolkene tilføjede, at den slags fejltagelser sker sjældent, men at det har fundet sted før. Der har fx været tale om gæs, der fløj over radarfelter, eller tilbagekastningsskygger fra Månen, som startede hele systemet.

Også alarm i Danmark

At et sådant fejlagtigt placeret øvelsesbånd med simuleret østligt flyangreb kan give anledning til stor opstandelse, er i øvrigt blevet bekræftet af en af de danske radaroperatører, som *UFO-Nyts* redaktion har været i kontakt med. Denne operatør havde selv oplevet dette scenarie på en af de danske radarstationer for over 30 år siden, hvor alarmen gik, og fjendtlige fly if. radarbilledet nærmede sig hastigt. Det tog nogen tid, inden man fandt ud af, at der var tale om en decideret fejl.

Thule-radaren

I 1971 eller 1972 blev MB, der er journalist, sammen med andre inviteret til et besøg på Thule-basen i

Ufoer på radar

Grønland. Journalistens identitet er redaktionen bekendt.

If. de oplysninger, som *UFO-Nyr* har modtaget, fortalte den ansvarlige amerikanske oberst under rundvisningen om en hændelse nogle år før, hvor et objekt blev sporet på Thule-radaren.

Objektet fløj med sådanne hastigheder og manøvrer, at computeren afviste, at der kunne være tale om et fly eller missil. Forinden havde der været slået storalarm med bl.a. alarm til B-52 bombefly. MB spurgte herefter, om det havde været et ufo, men officererne fortalte blot, at man ikke vidste, hvad det var. Der var åbenbart blevet talt meget om sagen, men *UFO-Nyrs* re-

daktion har ikke yderligere detaljer eller bekræftelser på denne sag.

Sammen med to andre radaranlæg i hhv. Alaska og Spanien kan dette anlæg i Thule forvarsle om eventuelle missilangreb fra den tidligere Sovjetunion og andre øst-bloklande.

Desuden holdes der fra anlæggets radar øje med ca. 26.000 løse genstande i satellitbaner omkring Jorden. Det er alt fra rumstationer til astronauters tabte håndværktøj.

Har du radarerfaringer?

Iagttagelser af uidentificerede radar-mål er en af de mere spændende kategorier af ufo-observationer. Til

gængæld er også dette område be- hæftet med meget store fejlmulighe- der med baggrund i gammelt radar- udstyrs formåen. Men har du selv eller andre, du måtte have kendskab til, observeret ejendommelige ek- koer på radarskærme, eller har du kommentarer til denne artikel, vil vi i redaktionen fortsat meget gerne høre nærmere herom på adressen: info@sufoidk

Har du læst?

Hvis du vil læse mere om tidligere årtiers rapporter om ufo-fænomener på radar, så har *UFO-Nyrs* Ole Henningsen genoptrykt et mindre oplag af den spændende rapport, "UFO'er på radar", som SUFOI udgav i 1974.

Rapporten indeholder en samling af de mest omtalte ufo-fænomener (frem til 1974) observeret på militære og civile radarskærme.

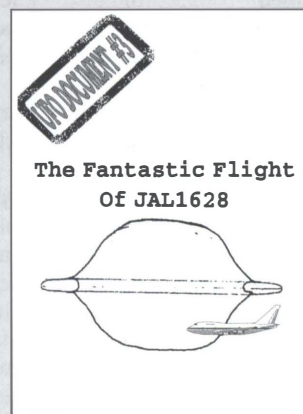
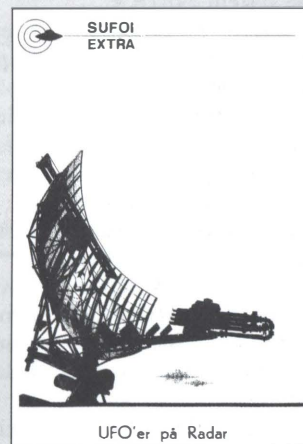
Professor i atmosfærisk fysik, James E. McDonald, beskæftiger sig i rapportens centrale afsnit indgående med tre specielle hændelser, hvor ukendte fænomener er registreret på radar. Der er desuden et afsnit, der beskæftiger sig med NATO's radarsystem NADGE og dets daværende funktion.

Bestillingsnr. B-38
60 sider, pris **kr. 39,-**

En opsigtsvækkende radar-visuel observation blev foretaget fra en Boeing 747 fra Japan Air Lines den 16. november 1986. Flyet var lettet fra Reykjavik for at flyve til Tokyo over Grønland og Alaska. Læs selv den japanske luftkaptajns beretning om sit møde med ufo-fænomener. Den kendte amerikanske ufoforsker Bruce S. Maccabee har undersøgt sagen og har udarbejdet en beretning (på engelsk), som den blev fortalt til Federal Aviation Administration.

Bestillingsnr. B-28X
60 sider, pris **kr. 49,-**

Brug kuponen side 23.

En forklaring på kvæg mishandlingerne?

Fjerner fremmede væsner organer fra kvæg for at skabe en slags biologiske hybrider? Eller er der en mere jordnær forklaring? Måske – og den er rigtig grum!

Som politibetjent i Fyffe i Alabama undersøgte Ted Oliphant mere end 30 tilfælde af kvæg mishandlinger fra oktober 1992 til maj 1993. Oliphant fortæller, at der i mange af disse sager blev fundet medicinrester i køernes blod, deriblandt sovemedicin, blodfortyndende medicin og syntetiske amfetaminer. Det var ikke veterinære produkter, understreger Oliphant, men medicin beregnet til mennesker. Blandt de personer, der undersøgte sagerne, er holdningen ifølge Oliphant, at der finder medicinske forsøg sted.

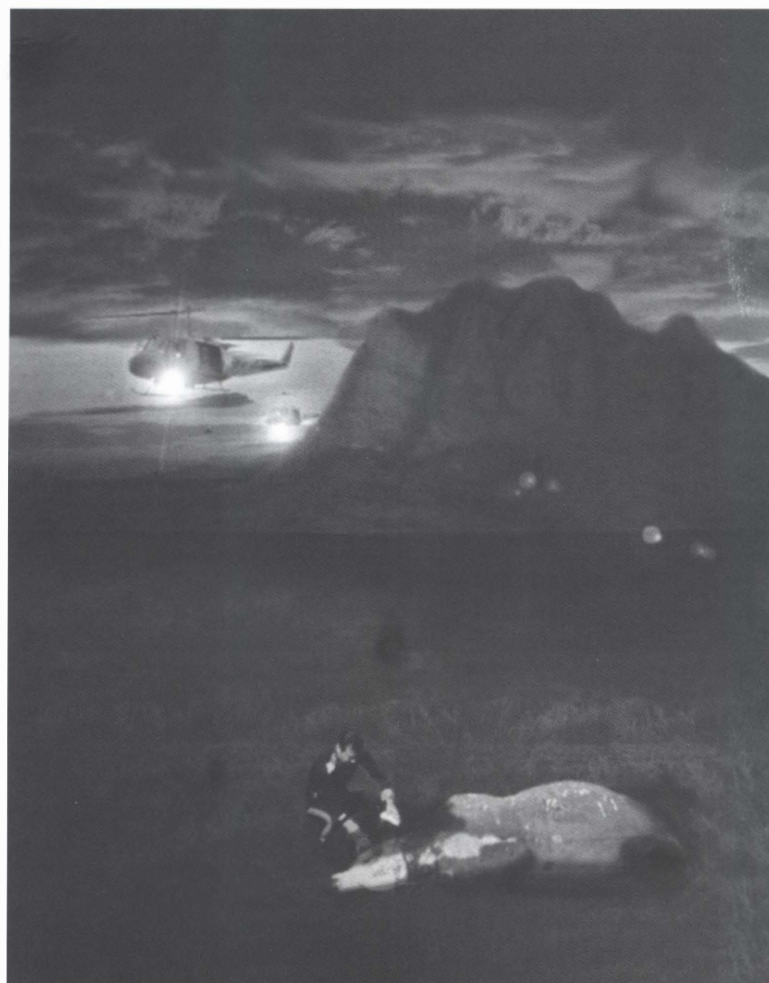
Oliphant har gjort den erfaring, at det er i kæben, som ofte er fjernet fra dyrene, at enzymerne produceres. Han bemærkede også, at fordøjelseskanalen virker som et filter, der absorberer, samler og opbevarer alle kemiske stoffer og giftstoffer. Endetarmen og ørerne gemmer spor af alle giftstoffer og andre kemiske stoffer ligesom et bibliotek. Da mange sygdomme som fx Creutzfeldt-Jakob (CJD) og kogalskab (BSE) kan være alvorlige, er der en god grund til at se på forplantningssystemet for at se efter tegn på, om sygdommene gives videre til næste generation, siger Oliphant.

”Med BSE og CJD som meget alvorlige nye sygdomme er det vel meget muligt, at mange af de omtalte kvæg mishandlinger er foretaget for skatteydernes penge,” siger han.

Kan det virkelig være tilfældet, at de amerikanske myndigheder er bekymrede og derfor holder et vågent øje med udbredelsen af frygtede sygdomme som BSE og CJD blandt de dyr, som vi bruger som føde? Det ville forklare hemmelighedskræmmeriet omkring kvæg mishandlingerne.

Vi har oplevet, at militæret har benyttet sig af ufo-mysteriet som et dække over forsøg med egne flyvende tallerkner. Der er derfor ikke usandsynligt, at ufo-relaterede beretninger om kvæg mishandlinger bliver brugt for at dække over sandheden om mishandlingerne.

Skiftende regeringer har frygtet, at landets kvægbesætninger skulle

AF NICK REDFERN
& ANDY ROBERTS

(Illustration:
Bo Møller Hansen)

rammes af smitsomme sygdomme. Superhemmelige dokumenter, der er kommet til offentlighedens kendskab som følge af loven om offentlighed i forvaltningen, viser, at myndighederne i USA for mere end 50 år siden var bange for, at et fjendtligsindet land skulle forsøge at lamme fødevareproduktionen ved at inficere kvægbesætningerne med mund- og klovsyge og andre sygdomme.

Efter ønske fra regeringens Forsknings- og Udviklingsråd udfærdigede Rådet for Biologisk Krigsførelse et 50 sider langt dokument i perioden marts 1947 til sidst i 1948. Det er foruroligende læsning, ud fra hvad vi i dag ved om kvæg mishandlingerne.

I september 1947 udarbejdede

Forsknings- og Udviklingsrådet en dybtgående rapport, som blev klassificeret yderst hemmelig, da den drejede sig om biologisk krigsførelse:

Forberedelserne til biologisk krigsførelse kan skjules på mange måder. Der forskes i biologiske våben i mange lande, da de midler, man skal bruge, kan forårsage sygdomme blandt mennesker, dyr og planter. De teknikker, der bruges til udviklingen af biologiske våben, er meget lig med de teknikker, man bruger til almindelig forskning i bakterier, giftstoffer, vacciner og andre nyttige produkter.

I slutningen af 1948 mente Forsknings- og Udviklingsrådet, at der var stor fare for, at USA ville blive angrebet med biologiske

våben. I officielle kredse frygtede man, at et fjendtligsindet land ville forsøge at ødelægge USA's fødevarerproduktion ved at inficere kvægflokkene med sygdomme som mund- og klovsyge. I et dokument fra 1948 står der:

Det er svært at forebygge et angreb med biologiske våben, da det er vanskeligt at opspore sådanne operationer, især da der er så mange forskellige måder, disse operationer kan udføres på. Inden for de seneste år har der været udbrud af fremmedartede sygdomme og insektangreb, som man tror er spredt ved uheld eller med fuldt overlæg. Brugen af snyltedyrs som en slags sabotage mod vores husdyr er ikke helt utænkelig og er derfor en umiddelbar fare. Mund- og klovsyge og kvægpest er blandt de sygdomme, som kan spredes hurtigt, og hvis der ikke gøres noget forebyggende, vil det have en meget stor effekt på fødevarerforsyningen.

Da der for tiden er udbrud af mund- og klovsyge i Mexico, ville det være let for sabotører at føre sygdommen ind i USA og få det til at se ud som om, at der er sket en naturlig spredning fra Mexico. Da der på nuværende tidspunkt hverken er kvægpest eller mund- og klovsyge i USA, er vores kvægbesætninger sårbare over for disse angreb.

Dokumentet afslører, at USA ikke ville have været i stand til at afværge et massivt biologisk angreb på kvægbesætningerne, hvis det havde fundet sted:

USA er faktisk meget sårbart over for den slags angreb. Opfattelsen er, at spioner fra lande, som er mulige fjender, allerede er i landet. Der er god grund til at tro, at det ikke er muligt at forhindre disse spioner i at komme ind i landet og udføre deres arbejde. Nordamerika er et isoleret landområde, og derfor er udvalgte områder mulige mål for fjendtlige landes angreb, da risikoen for et gengældelsesangreb er meget begrænset.

De mest foruroligende fremtidsudsigter var dog risikoen for, at USA skulle opleve et landsdækkende angreb på kvægflokkene:

Nationens fødevarerforsyning vil lide svære tab, hvilket vil forringe landets mulighed for at forsvare sig og føre krig. Alvorlige sygdoms-udbrud blandt mennesker, dyr og planter vil også give meget store psykologiske problemer.

Men hvordan ville et biologisk angreb på fødekæden finde sted?

Rådet kom med flere muligheder: via "vandforurening", "foder og mad", "inficeret lokkemad", "forurening af landbrugsjord", "biologiske våben i form af aerosoler" og "forurening af veterinært, medicinsk udstyr".

I lyset af dette alvorlige scenario begyndte den amerikanske regering omhyggeligt at iværksætte visse tiltag, som skulle kunne afsløre den slags angreb. Blandt tiltagene var, at ventilationssystemer, undergrundsbaner og vandforsyninger over hele landet skulle overvåges. Samtidig anbefalede man, at der skulle tages forholdsregler med hensyn til at kontrollere, om det var muligt for fjendtligsindede at forurene frimærker, konvolutter, penge, kosmetik, fødevarer og drikkevarer.

Rådets konklusion med hensyn til brugen af sygdomme som biologisk våben var, at man ikke havde et forsvar mod sådanne angreb:

Det er konklusionen at:

1. Biologiske våben vil være tilpassede den specifikke anvendelse.
2. USA kan ikke forhindre et angreb med biologiske våben.
3. En mulig fjendes brug af biologiske våben forud for en krigserklæring er en alvorlig trussel for USA.
4. Forskningen og udviklingen af biologiske våbenprogrammer er endnu ikke på et stade, hvor det er muligt at bruge den opnåede viden som et forsvaret mod et fjendtligt angreb."

Der var faktisk så store bekymringer vedr. et biologisk angreb, at FBI gik ind i sagen. Et fortroligt memo til J. Edgar Hoover, chef for FBI, dateret den 9. maj 1950 fra Raymond P. Whearty, formand for Interdepartmental Committee on Internal Security, med titlen "Advarsel til sundhedsmyndighederne om faren for et biologisk angreb" gav tydeligt udtryk for denne bekymring:

Sundhedsstyrelsen skal være den øverste myndighed, som NSRB (National Security Resources Board) skal henvende sig til i tilfælde af formodede angreb på befolkningen. Drejer det sig om angreb på dyr, skal NSRB henvende sig til Bureau of Animal Industry, BAI. NSRB in-formerer løbende Sundhedsstyrelsen om nye forholdsregler i tilfælde af et biologisk angreb. For at udvikle disse forholdsregler dannes NSRB Interdepartmental Committee on Defense Against Biological War-

fare. Sundhedsstyrelsen og BAI skal selvfølgelig repræsenteres i denne komite. De endelige planer på dette område står i to klassificerede dokumenter. Sundhedsstyrelsen og BAI har planlagt at holde kurser for civilt forsvar mod biologiske angreb og vil gennemføre dem så snart, det er muligt. Omkring 50 topembedsmænd i Sundhedsstyrelsen opholdt sig for nylig en uge på Camp Detrick for at blive orienteret om de kurser om forsvar mod biologiske angreb, som Sundhedsstyrelsen vil holde for ansatte i Sundhedsstyrelsen med ansvar for dette særlige område.

Dette dokument viser meget tydeligt, at mange af den amerikanske regerings institutioner i slutningen af 1940'erne og begyndelsen af 1950'erne beskæftigede sig med emnet biologisk krigsførelse, hvor målene var dyr og især kvæg. Men det er ikke alt. I det frigivne materiale er der også "tilbageholdte noter", dvs. at dele af dokumentet ikke kan offentliggøres af hensyn til den nationale sikkerhed. Mere end et halvt århundrede senere ser det ud til, at nogle af den amerikanske regerings oplysninger om biologiske våben til brug mod dyr og især kvæg stadig er klassificerede.

I slutningen af 1940'erne, da den amerikanske regering frygtede, at bioterrorister skulle foretage et angreb på nationen, var planen, at man både officielt og i det skjulte i årene fremover skulle kontrollere kvægbesætningerne. Disse kontroller kan meget vel have fundet sted i årtier og helt op til i dag.

Der har været udbrud af især CJD – den menneskelige variant af kogalskab. Uanset om sygdommen så er spredt ved et uheld, eller det er sket med vilje, har udviklingen stor betydning for menneskets fremtid som art. Hvis målet er kvægbesætningerne, må man indrømme, at nye former for dødbringende sygdomme er begyndt at dukke op. Hvis fokuseringen på kvægbesætninger – for at kontrollere om nye stammer af dræbersygdomme begynder at dukke op – skal retfærdiggøres, hvordan kan det så gøres bedre end ved at give enten rovdyr eller ufoer skylden? □

Kilde:

Strange Secrets. Real Government Files on The Unknown, Paraview Pocket Books 2003. Oversættelse: - for & kmh

Derfor er SETI videnskab

Det er vigtigt af kende forskellen mellem videnskab og pseudovidenskab, men det er ikke så let, som det lyder til. Ved at tage SETI og ufologi som eksempler giver en rumforsker et bud på, hvad der er videnskab, og hvad der ikke er.

Det er en af opgaverne for al videnskabelig uddannelse at adskille faktuelle oplysninger fra falske, fakta fra fup og videnskab fra pseudovidenskab. Videnskabeligt indstillede folk ved, hvordan videnskaben arbejder og ikke arbejder, hvordan man finder styrken og svaghederne i de fremlagte data, og hvordan man undersøger dem. Så hvordan definerer man forskellen mellem videnskab og pseudovidenskab? Til stor gene for mange kan grænsen være uklar. Rationelt tænkende mener, at de kan kende pseudovidenskaben, når de støder på den.

Det siges ofte, at videnskaben bruger videnskabelige metoder (mange mener faktisk, at det er definitionen på videnskab), hvorimod pseudovidenskab ikke gør. Det er ikke altid tilfældet, som læserne nok ved, da mange pseudovidenskabelige teorier ofte bliver undersøgt med videnskabelige metoder, og den voldsomme debat om resultaterne tyder på, at pseudovidenskabelige teorier bliver offentliggjort i den videnskabelige litteratur (fx en artikelserie om »hukommelsesvand«, som blev trykt i *Nature* [Davenas et al. 1988], en anden om styrken af en indledende bøn ved healing, som var i *Archives of Internal Medicine* [Harris et al. 1999]). Det sker ofte, at redaktørerne og de faglige konsulenter ikke kan finde fejl i undersøgelsesresultaterne på trods af, at de er på kant med den gængse videnskab. Kritikken går så på antydninger af svindel, observatørens forudindtagethed eller dårlig kontrol.

Hvis videnskab ikke er defineret ved videnskabelige metoder, hvordan kan man så skelne mellem videnskab og pseudovidenskab? Videnskabsfilosoffer har længe set på dette »grænse«-problem (se fx Bunge 1984). Som udøvende videnskabsmand foreslår jeg to af videnskabens karakteristika, som kan bruges til at finde denne forskel. Den første har noget at gøre med

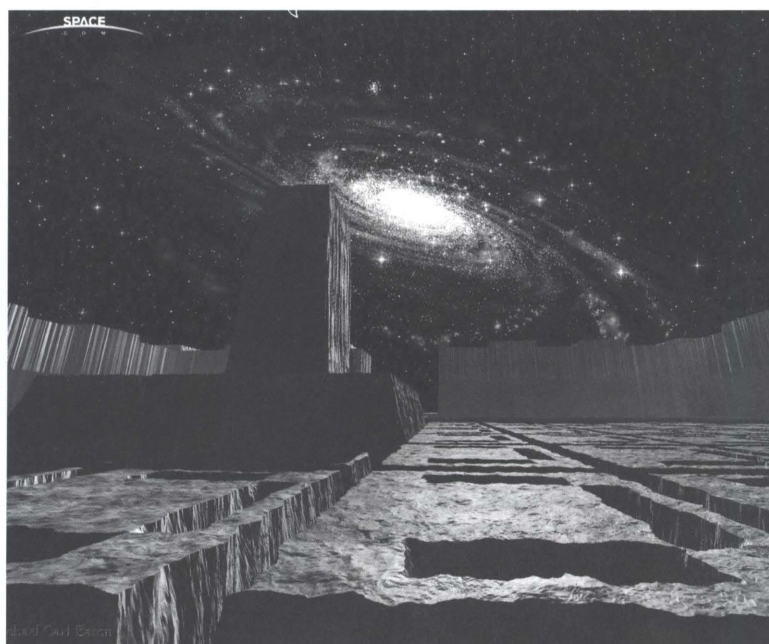
det videnskabelige samfund, og det andet er essensen i videnskaben - nemlig den konstante afprøvning af videnskabelige teorier mod virkeligheden.

Den første, viljen blandt videnskabsmænd til at deltage som en del af det videnskabelige samfund, betyder, at de skal have bestemte uddannelser og erfaringer, gennemgå de samme foreslåede videnskabelige teorier, debattere teorierne på videnskabelige møder og konferencer og fremlægge resultaterne i ansete videnskabelige tidsskrifter. De, som forsøger af arbejde uden for de videnskabelige samfund, betegnet »videnskabelige eremitte« af Martin Gardner, forsøger at undgå kritisk vurdering af deres teorier. De forsøger at undgå det andet punkt: nemlig den konstante efterprøvning af de videnskabelige teorier sammenlignet med forudsætninger og observationer. Disse efterprøvnings tillader videnskaben at komme med generelle forklaringer, som accepteres af praktisk talt alle videnskabsmænd.

SETI og UFOlogi

Lad os som et illustrativt eksempel se på den indstilling, som det videnskabelige samfund har til forskellene mellem SETI og ufologi. Gennem de seneste fem årtier har eftersøgningen af ikke-jordisk intelligens (SETI) ganske langsomt fået en godkendelse som en ægte videnskab. I 2003 blev SETI Institute en del af NASA's Astrobiology Institute (<http://nai.arc.nasa.gov/index.cfm>) efter at være blevet kigget grundigt efter i sømmene. Til orientering kan oplyses, at en søgning på Harvards Astrophysical Data System på ordet »SETI« giver mere end 600 referencer til artikler fra tidsskrifter, hvilket viser en del om dette emne. En af forudsætningerne for SETI er, at liv har udviklet sig andre steder i universet, og at dette liv er intelligent nok til at udsende elektromagnetisk stråling som en form for kommunikation. Derfor er det rimeligt at foretage en systematisk søgen på himlen i radiobølgeområdet (eller andre bøl-

AF
MARK MOLDWIN

(Illustration:
Michael Eaton/
Space.com)

SETI og UFOlogi

gelængder) for at finde et beviser på intelligent liv.

Derimod er søgen efter ufoer at betegne som pseudovidenskab, selv om ufologerne bruger teknikker, der kan sammenlignes med videnskabelige metoder (dvs. søger efter synlige beviser, der kan bekræftes, og systematisk søger efter fejlklider) og deler lignende præmisser med SETI-forskerne - nemlig at intelligent liv har udviklet sig andre steder i universet. Hvad er forskellen på disse to emner?

SETI er en del af astronomien eller astrobiologien og varetages af astronomer, fysikere og geofysikere. SETI-forskningen giver værdifulde videnskabelige resultater, selv om man ikke opdager intelligent liv. Faktisk er det erklærede mål for SETI Institute »at udforske, forstå og forklare oprindelsen, arten og udbredelsen af liv i universet« - et bredt mål, der ikke direkte er baseret på anden intelligent livs eksistens i universet.

UFOlogi er ikke en del af astronomien, astrobiologien eller nogen videnskabelig disciplin, og dens metoder, ligegyldigt hvor strengt videnskabelige de end måtte være, vil ikke give nogen værdifulde videnskabelige resultater, måske lige bortset fra det enestående tilfælde, at man opdager et fremmed rumskib. Man kan måske strides om, at hvis ufologerne blev en del af NASA's Near-Earth Object (NEO) team (et team af astronomer og geofysikere, der forsøger at identificere kometer og asteroider), ville de opnå nogen legitimitet. Der er imidlertid en del ufologer, som allerede påstår, at der er beviser på, at ET besøger Jorden og samtidig hævder, at en stor del af videnskaben er med i en konspiration, der skjuler denne sandhed.

Den etablerede videnskab eller »lærebogsvidenskaben« har med succes klaret tidens tand med at forklare naturen. Der er dog også de nye videnskaber, til tider betegnet som grænsevidenskab, der er udsprunget af de seneste opdagelser, de nye formodninger, og de seneste forslag til at opnå ny viden. Den interessante del af grænsevidenskaben, er ofte den, der får spaltepals i The New York Times' videnskabsider og i tv's aftenryheder. Hvad de fleste videnskabsmænd ved, og befolkningen i almindelighed ikke ved, er, at grænsevidenskaben ofte er på vildspor. Fx de hyppigt forekommende historier om de såkaldte dommedagsasteroider med kurs mod Jorden.

Det tager tid for grænsevidenskaben at blive undersøgt, så den kan godkendes eller skal afvises. Først når en grænsevidenskab har vist sit værd, kan den langsomt godkendes som en videnskabelig gren. SETI begyndte som en grænsevidenskab. Den hypotese, at der er andre planetsystemer, at nogle af dem rummer jordlignende planeter, at liv kan være allestedsnærværende, og at der har været tid nok til, at intelligent liv har udviklet sig andre steder, har alt sammen været undersøgt og i nogle tilfælde bekræftet (fx har vi nu observeret andre planetsystemer).

UFOlogi har lignende grundtræk, man går et skridt længere og lader antyde, at intelligent liv andre steder i nogle tilfælde har været i stand til at overvinde de interstellare afstande og sende fysiske sonder til Jorden.

Så når man ser på forskellen mellem SETI og UFOlogi, er de to vigtigste forskelle, at SETI opererer inden for det videnskabelige samfund, mens ufologien ikke gør, og at flere af SETI-teorierne er blevet efterprøvet og godkendt. Dertil kommer, at SETI's præmisser er mere sandsynlige (selv om mange fortsat er på det hypotetiske

plan) sammenlignet med ufologien, simpelt hen fordi det er lettere at forestille sig en civilisation kommunikere på tværs af de interstellare afstande med radiobølger end at sende et fysisk rumskib med intelligente, levende væsener ombord. Hvis et fremmed rumskib landede på Jorden i morgen, ville ufologien selvfølgelig straks blive en videnskab. Derfor er grænsen mellem pseudovidenskab og videnskab ikke nødvendigvis uforanderlig.

I forsøget på at klarlægge forskellene mellem videnskab og pseudovidenskab er man ofte nødt til at gå bag om metoderne og se nærmere på deres sociologi og udøvernes villighed til at sammenligne deres teorier og efterprøvninger med vores forståelse og observationer. Tillader de, at deres arbejde bliver gransket og kritiseret af videnskabelige kolleger? Offentliggør de det i videnskabelige tidsskrifter? Har fremskridt inden for deres område

været omtalt i videnskabelige lærebøger? Svaret på disse spørgsmål er ofte et godt tegn på, hvorvidt forskningsområdet hører under den ægte videnskab eller er pseudovidenskab.

Mark Moldwin er universitetslektor i rumfysik ved Earth and Space Sciences Department and the Institute of Geophysics and Planetary Physics, University of California, Los Angeles.

Kilde:

Skeptical Inquirer, november/december 2004/ - for & kmh

Referencer:

Bauer, H.H. 1992. *Scientific Literacy and the Myth of the Scientific Method*. Chicago: University of Illinois Press.

Bunge, Mario. 1984. What is pseudoscience? *SKEPTICAL INQUIRER* 9(1), Fall: 36-46.

Davenas, E., F. Beauvais, J. Amara, M. Oberbaum, B. Robinzon, A. Miadonnai, A. Tedeschi, B. Pomeranz, P. Fortner, P. Beton, J. Saime-Laudy, B. Poetevin og J. Benveniste. 1988. Human basophil degranulation Triggered by very dilute antiserum against IgE. *Nature* 333:816-818.

Harris, William S., Manohar Gowda, Jerry W. Kolb, Christopher P. Suychacz, James L. Vacek, Philip G. Jones, Alan Forker, James H. O'Keefe, Ben D. McCallister. 1999. A randomized, controlled trial of the effects of remote, intercessory prayer on outcomes in patients admitted to the coronary care unit. *Archives of Internal Medicine* 159: 2273-2278.

Sagen om sandalerne

Det var en sommerdag for 20 år siden. Jeg sad i haven ved vores hus i Svebølle. Min daværende kone, Jytte, havde en veninde på besøg, og vi snakkede om lidt af hvert, mens vi nød solen, som for en gangs skyld viste sig fra sin mest fremkommelige side.

Af en eller anden forlængst glemt årsag begyndte snakken at handle om overnaturlige kræfter og fænomener.

På et tidspunkt så Jytte drilsk på mig.

"Hvis du virkelig tror, at tankeoverføring kan finde sted, må du vel også kunne sige mig, hvor meget jeg betalte for de sandaler, jeg købte i formiddags til Esben!"

Jytte havde nogle timer forinden købt nogle sandaler til vores søn på 6 år. Jeg vidste godt, at den slags mini-fodtøj sagtens kan koste en herregård, men jeg havde ingen anelse om, hvor meget hun rent faktisk havde betalt.

Alligevel fløj et beløb ud af munden på mig.

"84,30 kr.," sagde jeg. I virkeligheden et usandsynligt beløb. Dels kostede sko allerede dengang normalt en del mere. Og dels var ørebeløbet usædvanligt. En pris på

fx 84,95 ville have været langt mere sandsynlig.

Jytte tabte underkæben.

Det viste sig, at da hun havde prøvet sandalerne på Esbens fødder, havde hun også læst prismærket. Og hun havde set beløbet: 84,30 kr. Tilfældigvis havde hun en hel del mønter i tegnebogen (dengang fandtes der både 5- og 10-ører), så hun talte lige penge op og lagde dem på disken.

"Undskyld frue, der mangler 65 øre," sagde ekspedienten. "Sandalerne koster jo 84,95."

Jytte så nu efter én gang til. Og ganske rigtigt. Der stod – som naturligt var – 84,95 kr. på prismærket. Lettere forvirret måtte hun derfor finde de manglende mønter frem.

Hvad skete der egentlig denne sommerdag? Fandt der rent faktisk en slags tankeoverføring sted mellem mig og Jytte – og kom hun til at "sende" den forkerte pris, som hun i første omgang havde set? Eller rejste min indskydelse tilbage i tiden, så den påvirkede Jytte, da hun aflæste prismærket flere timer før?

Eller var det hele blot en forbløffende tilfældighed?

Langt de fleste har sikkert i tidens løb oplevet tilsvarende mærkværdige hændelser. Man kommer fx til at tænke på en ven, som man ikke har talt med i lang tid, og netop som man rækker ud efter telefonen, ringer den. Og den pågældende er i røret. Eller man har en drøm eller en forudåelse, som derefter går i opfyldelse til punkt og prikke. (Jeg drømte fx engang, at der voksede grøntsager ud af benene på mig. Da jeg vågnede, huskede jeg endnu tydeligt den underlige fornemmelse det var, at plukke gulerødder ud af benene. Samme formiddag lå der et italiensk tidsskrift til mig i posten, og i dette var der bl. a. en gammel tegning af en mand, der vågnede forskrækket i sengen, mens grøntsager strittede ud af kroppen på ham).

Når vi oplever den slags, siger vores snusfornuft (og i øvrigt også vores videnskabsmænd) os, at det må være pudsige tilfældigheder. Tankeoverføring og tanker, der rejser i tiden, er nemlig ikke noget, man bør tro på, hvis man vil tages alvorligt.

Men hvad nu, hvis det ikke er tilfældigheder? Hvad nu, hvis disse besynderlige hændelser i virkelig-

AF KLAUS AARSLEFF

heden er små glimt eller små gennembrud fra en langt større og langt mere omfattende virkelighed, end den vore sanser normalt opfatter?

Måske er disse spontane oplevelser vigtige gaver til os, som vi bør værdsætte og holde fast i, fordi de viser os, at livet og universet rummer sammenhænge og kræfter, der er langt mere komplicerede og finurlige, end vi almindeligvis forestiller os.

Jeg finder det trods alt svært at tro, at det blot var en tilfældighed, at jeg lige netop kom til at tænke på 84,30 kr. da jeg skulle gætte, hvad Esbens sandaler havde kostet. Og jeg synes også, at det er en tanke-mæssig falliterklæring at afskrive min "grøntsagsdrøm" og den efterfølgende illustration som et pudsigt sammentræf.

I sin bog *The Occult* skriver den engelske forfatter Colin Wilson:

"Problemet er, at vores bevidsthed oplever ting meget snævert. Det er, som om vi prøver at se et panorama gennem huller i et plankeværk, og af en eller anden grund løfter vi os aldrig op, så vi kan se over plankeværket. Dette snævre

oplevelses-felt får os til at falde i en permanent tilstand af sløvhed, så vi nærmest er halvvejs bedøvede og mister kraften til at afprøve vore evner til deres yderste."

Colin Wilson mener, at vi til daglig lever i en sløvhedstilstand, og at vi normalt slet ikke evner at opfatte, hvor stor og mærkværdig virkeligheden er bag det, vi umiddelbart sanser. Vore normale sanser kan udmærket være ufuldkomne biologiske redskaber, som blot tjener til overlevelse. Men nu og da skinner brudstykker af en større virkelighed igennem. Vore sanser og vores bevidsthed får kortvarigt turbo på, og pludselig i en brøkdel af et sekund opdager vi, at der er noget langt, langt større bag plankeværket.

Det kan fx være det, der sker, når vi oplever noget såkaldt "overnaturligt".

Jeg tror det. Jeg er overbevist om, at der er en forbløffende virkelighed bag daglig-sansernes og vanetænkningens plankeværk.

Lad os kravle op og tage et kig over hegnet.

Klaus Aarsleffs nye bog "Mysterier fra det overnaturlige" kan købes hos SUFOI. Læs mere om bogen på bagsiden. Bog + dvd bestilles på kuponen side 23.

"Sagen om sandalerne" er bogens indledning.

Ufoer og myter

Er myterne fortidige beskrivelser af menneskers møde med aliens – eller er ufologien i virkeligheden det moderne menneskes mytologi?

AF PEDER SCHULTZ

I juni 1873 blev en meget usædvanlig ufo observeret i nærheden af Bonham i Texas. En gennemsigtig kugle fløj i lav højde over området. Øjenvitner så en gigantisk slange inde i kuglen. Slangen var lige så lang som en telegrafpæl og havde markante gule striber. Slangen syntes flere gange at hugge ud imod øjenvitnerne, men dens bevægelser så ud til at være begrænset til den gennemsigtige kugle, den befandt sig i. Der blev ikke hørt nogen lyd fra slangen.

Det interessante ved denne observation er, at man finder den omtalt i moderne ufo-litteratur, hvor man søger at give en videnskabelig forklaring på fænomenet. Men samtidig er den også omtalt i litteratur om "overnaturlige fænomener" – altså fænomener, der unddrager sig en videnskabelig forklaring. Her

påpeges blandt andet, at slangen spiller en central rolle i praktisk talt alle folkeslags mytologi. Den eneste undtagelse er eskimoerne – sandsynligvis fordi der ikke lever slanger i de arktiske egne. Observationen i Bonham er altså et eksempel på, hvordan moderne ufologi og mytologi kan krydse hinanden.

I dag går tendensen inden for ufologi klart i retning af at tolke mytologiske fænomener som primitive folkeslags beskrivelser af møder med væsner fra rummet. Dette skyldes især forfatteren Erich von Däniken, der i sit omfattende forfatterskab søger at bevise, hvorledes mytologiske beretninger kan tolkes som beskrivelser af menneskers møde med ikkejordiske væsner. Dänikens bøger er oversat til 28 sprog og solgt i ca. 58 millioner eksemplarer. Dette gør ham uden sam-

menligning til den mest succesrige forfatter af ufo-litteratur.

Däniken er ofte blevet beskyldt for at drage lidt for vide konklusioner i sine fortolkninger, men på den anden side må man dog erkende, at Däniken og hans tilhængere faktisk har flere håndgribelige argumenter, som det er svært at komme uden om. Det drejer sig især om de mange enorme strukturer, som tidligere folkeslag har efterladt. Mange af disse er af en natur, som gør det svært at tro, at de er opført alene med menneskers og dyrs muskelkraft – sådan som traditionelle arkæologer hævder.

Man kunne nævne et stort antal bygningsværker, som ser ud til at have krævet avanceret teknologi for at kunne konstrueres. Men det mest imponerende finder man nok i Baalbek i Libanon. Her finder man

et romersk tempel, som i sig selv er en imponerende bygning, men som komplet blegner i sammenligning med det fundament af en langt ældre bygning, som romerne valgte at bygge deres tempel på. Fundamentet er opført med aflange firkantede stenblokke af monumental størrelse. De mindste af stenblokkene i strukturen vejer 200 tons, mens de største vejer op til 1.500 tons! Hvordan dette fundament er opført, er stadig en gåde. En typisk moderne byggekran ville ikke kunne stille meget op med en 1.500 tons sten. Kun de allerstørste flydekraner, som blandt andet bruges til konstruktion af bo-replatforme, ville være i stand til at flytte sten af denne størrelse.

Stenene kommer fra et stenbrud et stykke fra bygningsværket. Men for at gøre det hele mere mystisk, så er terrænet mellem stenbruddet og templet ret ujævnt og ufremkommeligt, og der er aldrig fundet spor af, at der skulle have eksisteret en vej på det tidspunkt, hvor fundamentet blev opført.

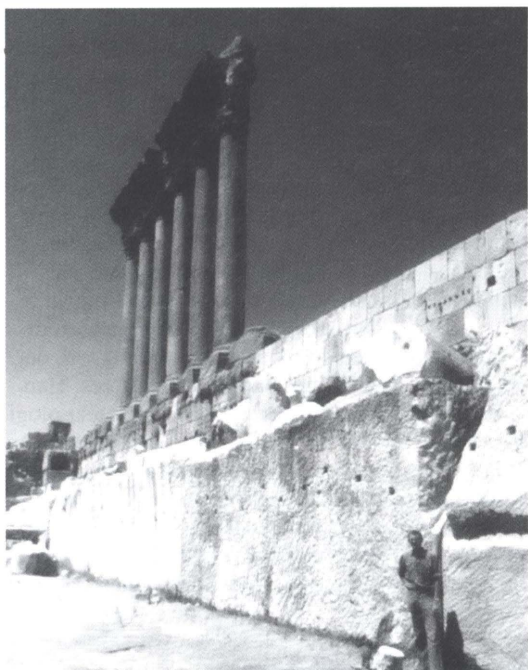
Man ved ikke med sikkerhed, hvem der opførte dette utrolige bygningsværk. Myterne tilskriver det en race af kæmper. Og dette er noget, der går igen i mange myter om fortidige bygningsværker.

Beretningerne om afkom mellem guder og menneskelige kvinder er en universel myte, som man finder overalt, fra den græske mytologi til

buskmændenes mundtligt overleverede mytologi. Bibelen beretter også om en race af kæmper, der var resultatet af gudesønners samkvem med jordiske kvinder. Disse kæmper udrettede store ting, indtil de gik til grunde i syndfloden. Dette er igen et gennemgående tema i mytologi: at guderne valgte at udlette denne race af kæmper, som de selv havde frembragt.

Altså, er dette i virkeligheden en historie om, hvordan aliens igennem avanceret genteknologi frembragte en hybrid-race mellem dem selv og mennesket? En race der var kæmper – ikke nødvendigvis igennem deres fysiske størrelse – men igennem det, de kunne udrette med den teknologi, de rådede over. Og blev disse kæmper med tiden så overmodige over for deres skabere, som så mange mytologiske beretninger fortæller, at disse valgte at udrydde den race, de selv havde skabt. Ruinerne i Baalbek passer godt nok ind i denne beretning. I stenbruddet finder man stadig sten, der er delvist hugget til. Det ser ud, som om kæmpernes arbejde er blevet afbrudt meget brat.

Når vi springer frem i tiden til 1700- og 1800 tallet, så er det især de mytologiske væsner, der kaldes "feer", som er interessante. Ved feer vil de fleste mennesker nok forestille sig æteriske menneskeliggende væsner. Men det er eventyrforfatteres og Hollywoods version af feer. Ifølge de mytologiske beretninger har feer oftest et fremmedartet og til tider direkte skræmmende udseende. Og meget interessant, så har nogen af dem faktisk en mistænkelig lighed med de aliens, der populært kaldes "De Grå" - se fx illustrationen af "Pwca".

Baalbek i Libanon. Under det 2.000 år gamle romerske Jupiter-tempel er der en vældig platform af kolossale sten. (Fotos fra bogen "Mysterier i fortiden" af Klaus Aarsleff)

Feen Pwca tegnet af en walisisk bonde.

En anden interessant lighed mellem feer og aliens er, at feer ofte har bortført mennesker. Ifølge mytologien er det dog først og fremmest børn, som blev bortført af feer, men ellers er der mange paralleller til alien-abduction-syndromet. Feerne kunne åbenbart bortføre mennesker med stor lethed, og når de bortførte blev fundet igen, havde de ofte ingen erindring om, hvad der var sket.

Man finder særligt mange beretninger om bortførelser i engelsk mytologi. Men også i Danmark findes der beretninger fra samme periode om mennesker, der bortføres af såkaldte "elferfolk". Her drejer det sig oftere om voksne mennesker, og i flere tilfælde beretter myterne om, at de bortførte enten forsvandt for altid eller blev fundet døde.

Ideen om, at overnaturlige væsner har en stor interesse i at bortføre mennesker, er måske det område, hvor mytologi og ufologi bliver flettet mest ind i hinanden. Er disse mytologiske beretninger så beretninger om bortførelser begået af aliens, eller er alien-abduction-syndromet simpelt hen en fortsættelse af mytologien – hvor overnaturlige væsner er udskiftet med væsner fra fremmede planeter?

Mange vil nok svare ja til det første spørgsmål, da det trods alt giver en form for videnskabelig forklaring. At intelligente væsner fra rummet skulle besøge Jorden og foretage medicinske eksperimenter med mennesker, strider trods alt ikke imod nogen naturlove. Men hvis man gennemgår de mange

beretninger fra bortførte, så er der flere ting, som ikke rigtigt passer sammen. Det drejer sig især om den mærkelige blanding af hightech og lowtech, som forekommer i mange af disse beretninger, og især dem der ikke er fremkommet under hypnose, og derfor må tilskrives en højere grad af troværdighed.

Man finder beretninger om væsner, der prøver at fange mennesker med ganske simple net, eller i flere tilfælde simpelt hen søger at overmande dem med ren muskelkraft. Hvis det drejer sig om væsner, som behersker en teknologi, der gør dem i stand til at rejse flere lysår igennem universet, så skulle man tro, at de besad mere avancerede metoder til at bemægtige sig mennesker.

Denne sælsomme blanding af rumskibe og primitiv teknologi finder man i øvrigt også i beretninger, der ikke involverer bortførelser. Således finder man øjenvidner, der hævder at have set ufonauter slæbe kilotunge sten ind i deres fartøjer. Hvis jordiske astronauter i morgen landede på Mars, ville de ikke fylde deres rumfartøj med dynger af sten. En simpel boreprøve på nogle få gram ville være nok til at analysere en sten eller klippeblok.

Forfatteren Bob Pratt har især beskæftiget sig med bortførelser i Brasilien. Flere provinser i Brasilien har en lang tradition for ufo-observationer og bortførelser. De mange beretninger har blot aldrig fået samme opmærksomhed som dem fra USA. Bob Pratt har i de mange beretninger bemærket den

sælsomme blanding af flyvende fartøjer og ret primitive forsøg på at bortføre mennesker. I en af de øjenvidneberetninger, han gengiver i bogen *UFO Danger Zone: Terror and Death in Brazil*, hævder vidnet, at menneskelignende væsner forsøgte at trække ham op i et forholdsvis lille, svævende objekt. Han forsøgte at undgå dette ved at holde fast i et træ. Dette fik besætningen i ufoen til at sprøjte dråber af varm olie på hans ben i et forsøg på at få ham til at give slip. På trods af smerterne holdt han dog fast i træet, og de fremmede opgav forsøget på at bortføre ham.

Denne beretning er på mange måder typisk for mange af dem, som Bob Pratt gengiver, og de har fået Pratt til at drage en usædvanlig konklusion. Han mener, at størstedelen af beretningerne er ægte. De er ikke fremkommet under hypnose, og mange af beretningerne kommer fra analfabeter, der aldrig har læst om bortførelser. Men Bob Pratt mener ikke, at de væsner, der forsøger at bortføre mennesker, kommer fra rummet. De fremmedes teknologi er alt for primitiv til at drage en sådan konklusion. I stedet mener han, at de kommer fra en anden dimension – en slags virkelighed, der eksisterer parallelt med vores. Han konkluderer også, at deres teknologi stort set er på niveau med vores – eller på visse områder sågar mere primitiv. Det eneste område, hvor deres teknologi er vores overlegen, er deres evne til at rejse ind i vores dimension og tilbage igen.

Elverhøj på gløende pæle eller rumskib?

Derved bringer Bob Pratt ufologien meget tæt på mytologien, idet mytologiske væsner antages at eksistere i en slags parallel virkelighed. De har evnen til at rejse ind i vores virkelighed, men det hører i mytologien til undtagelserne, at mennesker rejser ind i deres. På samme måde som bestemte områder kan blive besøgt særligt meget af ufoer, på samme måde finder man i mytologien også bestemte områder, hvor mødet mellem mennesker og mytologiske væsner forekommer særligt ofte. Sådanne steder kunne med tiden opnå en status af hellige områder og med tiden måske give plads til et tempel.

I omgangen mellem mennesker og mytologiske væsner finder man yderligere en meget klar parallel til ufologien, nemlig at kontakten altid sker på de fremmedes præmisser. I mytologien er det generelt de overnaturlige væsner, der tager initiativet til kontakt og oftest dem, der stiller betingelserne. Dette genfinder vi inden for ufologien især

fra bortførelser, hvor mennesket helt og holdent er i de fremmedes magt. Men også hvad angår de mere venligtsindede aliens, som kontakter menneskene for at overbringe advarsler om menneskets misbrug af atomkraft og lignende, så forventer de fremmede trods alt, at kontaktpersonerne viderebringer deres budskab uden at tvivle på deres autoritet.

Konklusionen må være den, at man kan vælge at betragte al mytologi som beskrivelse af tidligere møder mellem mennesker og væsner fra rummet. Steder som Baalbek kan tjene til at give denne teori en vis troværdighed. Men man kunne måske med forbehold også opfatte ufologien som rumalderens mytologi. Man kan naturligvis ikke få radarobservationer og lignende ind under mytologi, men enhver, der beskæftiger sig med beretninger om nærkontakt med aliens, bør ikke overse de ofte meget klare paralleller til mytologien.

Kilder:

Dr. Thomas E. Bullard: *UFO Abductions – the Measure of a Mystery*, 1987

Dr. Thomas E. Bullard: *The Sympathetic Ear; Fund for UFO Research*, 1995

Dr. Thomas E. Bullard: *UFOs and Abductions*, University Press of Kansas, 2000

Bob Pratt: *UFO Danger Zone: Terror and Death in Brazil*, 1996

Ronald D. Story: *The Encyclopedia of Extraterrestrial Encounters*, 2001

Bortført!

Indbildte traumer er lige så alvorlige som virkelige. Menneskets evne til selvbedrag er grænseløs, og troens magt er overvældende.

Ud på de små timer om morgenen den 8. august 1983, mens jeg kørte ad den øde landevej mod Haigler i Nebraska, indhentede et stort fartøj med klare lys mig og tvang mig ind til siden. Fremmede væsener steg ud af fartøjet og bortførte og tilbageholdt mig i 90 minutter, hvorefter jeg igen var tilbage på vejen uden nogen erindring om, hvad der var sket i fartøjet. Jeg kan bevise, at det fandt sted, da jeg kort efter fortalte et filmhold om hændelsen.

Når nogen fortæller mig, at de har været bortført af aliens, afviser jeg ikke, at det virkelig er sket. Men takket været en ny undersøgelse udført af Harvard University psykologerne Richard J. McNally og Susan A. Clancy, ved vi, at nogle fantasier er langt fra virkeligheden, men at de alligevel kan være lige så traumatiske som virkelige hændelser.

I en artikel fra 2004 i *Psychological Science* med titlen "Psychophysiological Responding during Script-Driven Imagery in

People Reporting Abduction by Space Aliens" fortæller McNally, Clancy og deres kolleger om resultaterne af en undersøgelse af påståede bortførte. Forskerne målte puls, hudens ledningsevne og elektromyografiske reaktion i den muskel, der løfter øjenbrynet – kaldet venstre lateral (ydre) frontalis – på

deltagerne i undersøgelsen, mens de genoplevede deres oplevelser ud fra en skreven beretning.

"I forhold til kontrolpersonerne," konkluderer forfatterne, "udviser bortførte større psykofysiologiske reaktioner over for bortførelse og stressfyldte beretninger end over for positive og neutrale beretninger."

AF MICHAEL
SHERMER

Faktisk var de bortførtes reaktioner sammenlignelige med den post-traumatiske stress disorder (PTSD), som patienter, der har lyttet til en beretning af deres aktuelle traumatiske oplevelse, har.

Bortførelsesundersøgelsen blev oprindeligt foretaget som en kontrol i en større undersøgelse af erindringer hos seksuelt misbrugte. I sin bog *Remembering Trauma* (Harvard University Press, 2003), ser McNally tilbage på udviklingen i 1990'erne af genopdagede erindringer, hvor visse personer, som forsøgte at få fortrængte erindringer om seksuelt misbrug i barndommen frem i hukommelsen igen (normalt via hypnose og ledende billeder), i stedet udviklede falske erindringer om et misbrug, der aldrig havde fundet sted.

"Det faktum, at personer, som tror, de har været bortført af rumvæsner, reagerer på samme måde, som PTSD patienter reagerer på båndoptagelser med beskrivelser af deres påståede bortførelser," forklarer McNally, "understreger troens evne til at påvirke de fysiologiske reaktioner, som kendes fra ægte traumatiske oplevelser." Den levende beskrivelse af en traumatisk erindring kan ikke tages som bevis på dens ægthed.

Den mest sandsynlige forklaring på bortførelserne er søvnlammelse og hypnopompiske (ved opvågning) hallucinationer. Kortvarig lammelse er ofte ledsaget af synlige og hørbare hallucinationer og seksuelle fantasier, der kendes fra beretninger om ufoer og aliens. McNally opdagede, at bortførte "var meget mere tilbøjelige til at gengive falske erindringer og falske genkendelser i laboratoriet end kontrolpersonerne".

Min bortførelsesoplevelse blev udløst af mangel på søvn og fysisk udmattelse. Jeg havde kørt på cykel i 83 timer og lidt over 2.000 km på de første dage af det knapt 5.000 km lange og non-stop transkontinentale Race Across America. Jeg var søvnig, mens jeg kørte hen ad vejen, da mit motoriserede støtteteam blinkede med lygterne til mig og viste mig ind til siden, hvor de anbefalede mig at tage en sovepause. På det tidspunkt dukkede en svag erindring om en 1960'ers tv-serie, *The Invaders*, op i min vågne drøm. I denne serie overtog fremmede væsener Jorden ved at kopiere visse mennesker, men af uforklarlige grunde fik de en stiv lillefinger. Pludselig blev mit støtteteam transmogriffet til aliens. Jeg stirrede meget intenst på deres fingre og

krydsforhørte dem om både tekniske og personlige emner.

Efter min 90 minutter lange sovepause fremstod oplevelsen blot som en bizar hallucination, som jeg fortalte til ABC's Wide World of Sports tv-hold, der filmede cykelløbet. Men på et tidspunkt var oplevelsen virkelig, og det er netop pointen: Menneskets evne til selvbedrag er grænseløs, og troens magt er overvældende. Takket være videnskaben har vi lært at kende forskel på fantasi og virkelighed. □

Michael Shermer udgiver tidsskriftet *Skeptic* (www.skeptic.com) og er forfatter til *The Science of Good and Evil*.

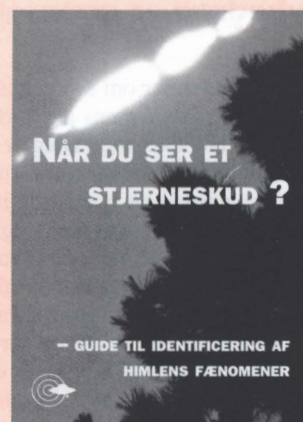
Kilde:

Scientific American, februar 2005/
-for & kmh

Læs mere om teorierne bag ufo-bortførelser i *UFO-Nyt* nr. 1/2004 side 4-10.

Gratis guide til himlen

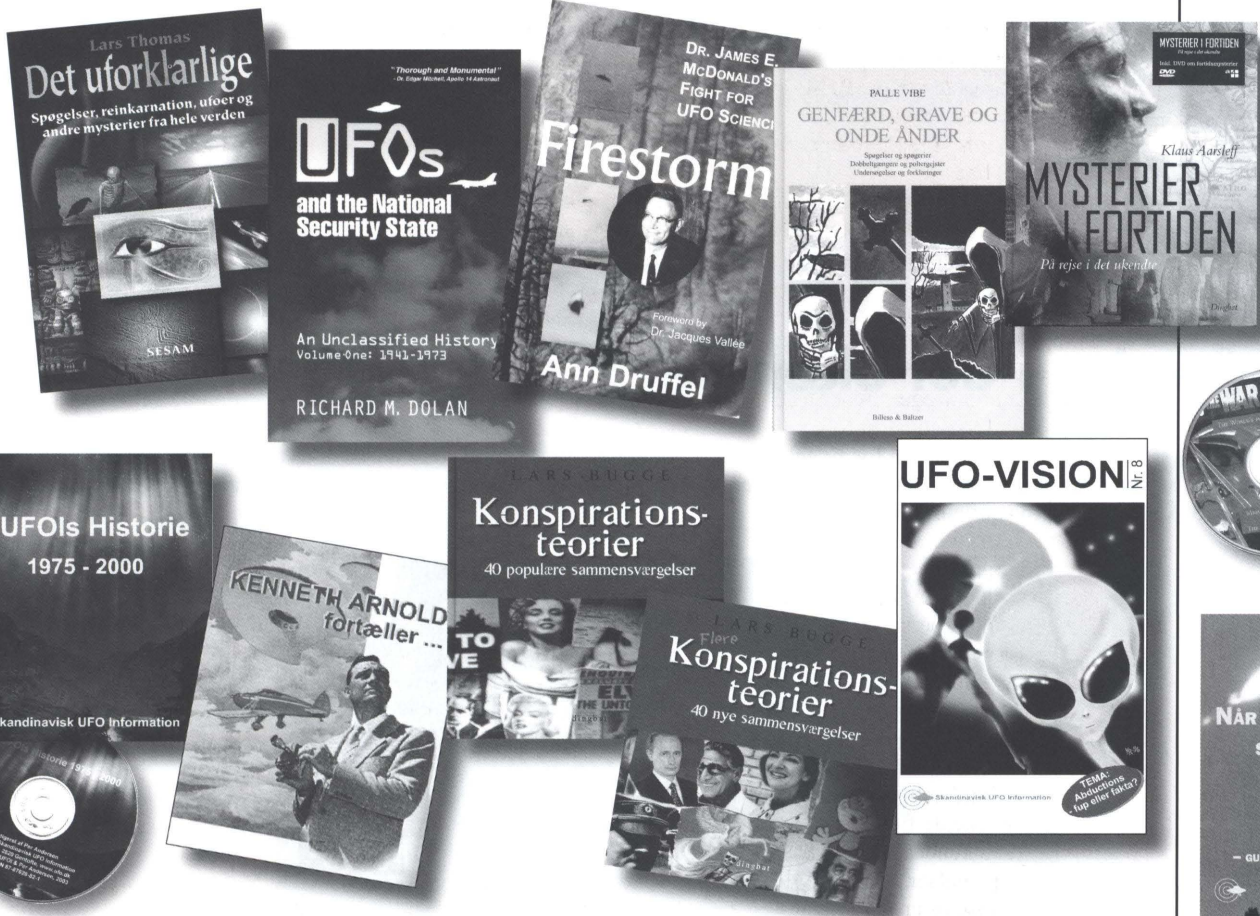
Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har støttet SUFOI's udgivelse "Når du ser et stjernesud – guide til identificering af himlens fænomener". Du kan bestille et eksemplar af guiden ved at bruge kuponen side 23. Guiden er gratis, hvis du samtidig bestiller et eller flere af SUFOI's materialer på kuponen.

Læs i næste nummer:

UFO-Nyt nr. 3 udkommer medio august. I dette nummer begynder en ny artikelserie om, hvorfor videnskaben skal studere ufo-fænomenet. Læs den spændende argumentation fra: Dr. James Deardorff, dr. Bernard Haisch, dr. Bruce Maccabee og dr. H. E. Puthoff.

Bestillingskupon

Alle materialer bestilles ved at udfylde denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede materialer. Send kuponen til: **SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.**

Ved bestillinger på kr. 250,00 og derover fremsendes faktura. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 30,00 - uanset hvor meget du bestiller.

Navn: _____

Adresse: _____

Send venligst de afkrydsede materialer:

☐ UFOs And the National Security State, kr. 349,00 ☐ Firestorm, kr. 489,00 ☐ Flere konspirationsteorier, kr. 69,95 ☐ Konspirationsteorier, kr. 69,95 ☐ Kenneth Arnold fortæller (kassettebånd) Kr. 20,00 ☐ The War of the Worlds (CD) Kr. 88,00 ☐ Mysterier i fortiden (bog+DVD) Kr. 198,00 ☐ Genfærd, grave og onde ånder Kr. 148,00 ☐ Mysterier fra det overnaturlige (bog+DVD) kr. 239,00 NYHED	☐ SUFOIs Historie 1975-2000 (bog+CD), kr. 580,00. (kr. 380,00 for abonnenter) ☐ SUFOIs Historie 1975-2000 (CD), kr. 220,00. (kr. 60,00 for abonnenter) TILBUD ☐ UFO-Vision 8, kr. 59,00 ☐ Det uforklarlige, kr. 249,00 ☐ Når du ser et stjernesud (gratis) ☐ UFO'er på radar, kr. 39,00 ☐ The Fantastic Flight Of JAL1628, kr. 49,00

Til det samlede beløb lægges kr. 30,00 i porto/ekspedition

SUFOI

Posekærvej 42
6200 AabenraaAFU
Anders Liljegren
Box 110 27
S-600 11 Norrköping

På rejse i det ukendte

Som globetrotter og tidligere formand for Eventyrernes Klub har Klaus Aarsleff i mere end et kvart århundrede beskæftiget sig med mysterier og paranormale fænomener. Bogen "Mysterier fra det overnaturlige" byder på en underholdende karruseltur i mystikkens verden.

Da pastor K. F. Lord i 1962 tog et fotografi af alteret i Newby kirke i England, bemærkede han ikke noget usædvanligt. Men nogle dage senere, da negativet blev fremkaldt, måtte pastor Lord bede en stille bøn. Foran kirkens alter sås nemlig en ludende og alt andet end hellig skikkelse.

Spøgelset fra Newby kirke er en klassiker fra det overnaturliges annaler og har bl.a. leveret inspiration til den komisk/uhyggelige morder i *Scream*-filmene. Men bogen "Mysterier fra det overnaturlige" byder også på en række danskeres beskrivelser af oprivende hændelser: Fotografen Preben Paulsens kontrovers med en poltergejst i sin videomaskine i 1983, filminstruktøren Jørgen Roos' uhyggelige sammenstød med en voodoo-præst på Cuba i 1964 og retsmedicineren Preben Geertingers rendezvous med den synske norske kvinde Anna Elisabeth Westerlund i 1970'erne.

Fup eller faktiske møder med det overnaturlige? Klaus Aarsleff er ikke i tvivl. Og i "Mysterier fra det overnaturlige" byder han på en underholdende, tankevækkende og konstant overrumplende karruseltur i mystikkens verden.

"Mysterier fra det overnaturlige" indeholder også en dvd med en programrække fra tv-kanalen dk4 om paranormale fænomener.

Klaus Aarsleff: *Mysterier fra det overnaturlige*, 192 sider, illustreret og indbundet.+ dvd.

Kun kr. 239,-

Bogen bestilles på kuponen side 23.

